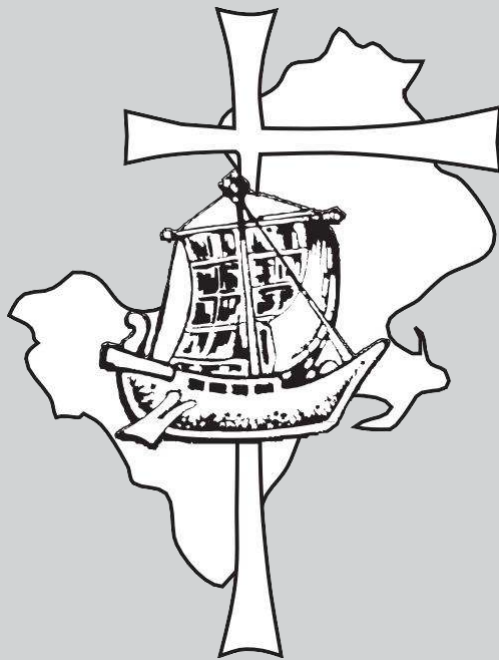
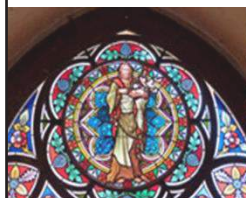

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

JULIOL-AGOST 2023

UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

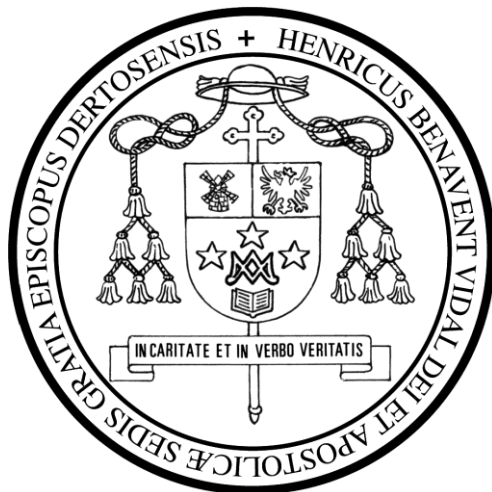
**Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.**

www.gis.cat

**C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa**

**Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat**

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLXI - TOM CXLI

Juliol-Agost 2023

Núm. 7

L'amor a Déu es bàsic i prioritari
(PARAULES DE VIDA – 2- juliol- 2023)

Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi: aquesta contundent afirmació de Jesús cal entendre-la bé per evitar l'errònia impressió de què Jesús està menyspreant l'amor a la família. Tot al contrari!

Jesús no presenta cap contraposició disjuntiva entre l'amor a Ell i l'amor a la família sinó que, reconeixent l'amor als pares i fills com un valor altíssim, diu que l'amor a Déu ha de ser encara més gran.

La precedència radical de l'amor al Senyor s'expressa amb un paral·lelisme comparatiu de superioritat que es recolza en l'alta valoració de l'amor familiar. Només quan l'amor als pares i fills és reconegut i viscut en grau alt, l'exigència d'estimar Déu encara més esdevé criteri noble perquè, en comptes de perjudicar l'amor familiar, el potencia, l'exigeix i l'afavoreix.

De fet l'exigència arrela en la mateixa professió de fe expressada en la pregària de l' "ESCOLTA, Israel" dins la 2^a al·locució exhortativa de Moisès i que el jueu pietós resa cada dia a les hores de la pregària: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces* (Dt 6,4s).

Les condicions que han d'adornar l'amor al Senyor Déu evidencien que no es pot tractar d'un amor qualsevol. El precepte de l'amor al Senyor Déu amb aquesta preeminència té el seu fonament en la unitat del Senyor Déu: si només Ell és Déu de debò, ningú més pot merèixer un amor com el que Ell mereix de nosaltres.

Aquest amor excels a Déu no es exclou envers altres realitats dignes de ser també estimades sinó que, per ser un amor fontal, reclama l'obediència als seus preceptes. *Als qui m'estimen i guarden els meus preceptes, Jo el Senyor mantinc el meu amor durant un miler de generacions* (Ex 20,6).

La nostra condició de cristians té el seu origen en el Baptisme. L'epistolari paulí atribueix els mateixos efectes salvífics a la fe que al baptisme perquè Pau no coneix una fe cristiana sense baptisme ni un baptisme sense fe.

Així presenta l'eficàcia salvífica de la mort i resurrecció de Crist que s'activa pel sagrament del Baptisme a favor del qui s'adhereix amb fe a Crist i al seu Evangeli: *Pel baptisme hem estat sepultats amb Crist en la seva mort perquè també nosaltres emprenguem una nova vida.*

Una *vida nova* que es manifesta en l'estil de vida: *Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi.* Prendre la creu és símbol d'assumir el camí concret de la vida de cadascú amb les seves exigències com a termòmetre de la fidelitat a Crist.

Res no ens pot servir de pretext per a justificar la infidelitat a Déu. Qui fa de l'amor als pares o als fills una excusa per allunyar-se dels camins de Déu no només s'està apartant de l'amor a Déu sinó que arrisca l'autèntic amor a la família.

L'egoisme del *qui vol guardar la vida en poder seu* és l'antítesi de la proposta evangèlica que sant Pau expressa modèlicament: *Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi. La meua vida terrenal la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu que em va estimar fins a entregar-se Ell mateix per mi* (Ga 2,20). Aquesta és la nostra més veritable identitat consistent a buidar-nos de valors falsos o efímers per a omplir-nos més dels valors superiors i permanents que tenen en Crist la seva plenitud.

Per això promet Jesús que *els qui per causa seva l'hauran perduda* als ulls del món, *la retrobaran* amb recompensa de *cent vegades més en el temps present i de vida eterna en el món futur* (Lc 18,30).

Us enalteixo, Pare
(PARAULES DE VIDA – 9- juliol- 2023)

Sovint l'Evangelí ens presenta Jesús *llevant-se de bon matí cap a un lloc solitari i quedant-se a pregar; pujant tot sol a la muntanya a pregar; convidant els deixebles a seure aquí mentre vaig allà a pregar; prosternant-se amb el front a terra i pregant...*

Però del contingut i estil de la pregària de Jesús no se'ns hi parla.

Pel que fa a l'estil, veiem avui Jesús que prega enaltint i lloant el Pare.

Obrir-se al misteri de Déu és experiència radical de la història humana: la persona humana és constitutivament buscadora de Déu.

I quan la recerca humana de Déu s'obre al do del Déu que se li comunica, llavors l'obertura esdevé acolliment agraït al Déu que se li acosta.

Per això la pregària de Jesús consisteix a *enaltir el Pare, Senyor del cel i de la terra, que es revela als senzills* que se li obren confiadament.

Aquest fragment ha estat anomenat “perla d'evangelí segons sant Mateu”

En la perícopa anterior (11,20-24) Jesús *blasma les poblacions on havia fet molts dels seus miracles, perquè no s'havien convertit.*

Havien “vist” senyals de l'acció de Déu però no s'havien obert a Ell.

En justa contraposició ara Jesús prega *enaltint el Pare perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos.*

Vol dir Jesús que el Pare és el responsable d'amagar a uns i revelar als altres els dissenys de Déu? No!

El llenguatge bíblic sol atribuir a Déu, “causa primera”, allò que en realitat és fruit de tot un procés on la persona humana té la responsabilitat d'obrir-se o no a l'acció de Déu.

Molt encertadament sant Joan-Pau II a l'encíclica *Fides et Ratio* deia que *la fe i la raó són com les dues ales amb les quals l'esperit humà s'eleva vers la contemplació de la veritat. A la base de tota la reflexió que l'Església duu a terme hi ha la consciència de ser dipositària d'un missatge que té origen en Déu mateix: el que ella proposa no prové de la seva pròpia especulació sinó del fet d'haver acollit en la fe la Paraula de Déu.*

Pel que fa al contingut, la pregària de Jesús *enaltint el Pare* inclou una afirmació bàsica: *El Pare ho ha posat tot a les meves mans.*

També l'himne cristològic de la carta als Colossencs cantarà que *Déu volgué que residís en Crist tota la plenitud de la divinitat* (Col 1,19; 2,9).

En Jesucrist hi tenim tot Déu, tot el que veritablement és Déu, tota l'autèntica grandesa de Déu.

Per això *fora del Fill*, és a dir al marge de Jesucrist i de la seva Revelació, *ningú coneix veritablement el Pare.*

Perquè efectivament *Déu no l'ha vist mai ningú; però el Fill Unigènit, que des de l'eternitat està en el si del Pare* i per l'Encarnació ha plantat la seva Tenda enmig nostre, *és qui ens l'ha donat a conèixer* (Jn 1,18).

El profund respecte fratern que ens mereix la llibertat religiosa de tots els fills de Déu, no ha de minvar la fermesa de la nostra fe cristiana: amb la qual som cordialment convidats per Jesús a *acceptar el seu jou i fer-nos deixebles seus.*

Perquè efectivament *el seu jou és suau i la seva càrrega lleugera: essent benèvol i humil de cor*, el jou de Jesús és suau no per mancat d'exigència sinó perquè amb el seu Esperit s'instal·la dins nostre i ens capacita per viure allò mateix que ens reclama.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

Cridats a ser terra bona
(PARAULES DE VIDA – 16- juliol- 2023)

Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dona el gra per a la sembra, així serà la paraula que surt dels meus llavis: la 2ª part del llibre d'Isaïes havia començat (Is 40,1s) convidant el profeta a obrir en el desert una ruta per al Senyor per fer possible la vinguda de Déu al món omplint-lo de la seva presència.

Avui la 1ª lectura recorda com *la paraula* del Senyor garanteix l'acompliment de tot allò que Ell ha anunciat. Però la comparació entre *la pluja i la neu* de què parla el profeta i *la paraula sembrada* de què parla Jesús té un element diferenciador: *neu i pluja* segueixen l'automatisme de les lleis de la natura però l'eficàcia de *la paraula sembrada* depèn radicalment del receptor.

Amb la paràbola del sembrador Jesús respon a l'interrogant de sempre en l'anàlisi dels resultats de l'acció apostòlica: per què una mateixa llavor, sembrada per un mateix sembrador amb un mateix interès, produeix rendiments tan diversos? La qüestió de sempre es plantejaria ja durant el Ministeri de Jesús: per què, escoltant el mateix missatge del Mestre de Natzaret i veient els mateixos miracles, uns sí creien en Jesús i altres no?

Per què uns sí creuen en Crist i d'altres no? Testimonis positius de vida cristiana exemplar són a l'abast d'uns i altres. Anti-testimonis escandalosos de membres de l'Església són coneguts per uns i per altres.

Quin és l'element diferenciador? No ho és la llavor ni el sembrador, sinó la terra on hi cau la llavor. La manca de fruits en la llavor sembrada s'explica primer per l'acció del *Maligne* que *els pren la llavor sembrada en els seus cors*. La confiança filial en la força de la provident acció amorosa de Déu no ens ha de fer oblidar la necessària precaució davant les seductores insidies del Temptador.

Els del *terreny rocós* manifesten la inconstància dels *seguidors del corrent*: la història humana és plena de caigudes en aquest parany!

Els d'*enmig dels cards* pretenen l'objectiu utòpic d'una doble fidelitat contradictòria: voldrien ser cristians però sense deixar de seguir els criteris del món amb *la seducció de les riqueses*.

Finalment hi ha *els de la terra bona* que *han sentit la predicació del Regne, l'han entesa i dona fruit o cent o seixanta o trenta*.

La paràbola vol fer pensar als destinataris des de la situació de cadascú.

Així la paràbola pot esdevenir paraula de consol pel predicador desanimat davant la infructuositat del seu treball evangelitzador; o paraula d'exhortació a tothom perquè miri com acull la llavor de la Paraula.

Entre la presentació general de la paràbola i la seva explicació, Jesús interromp l'ensenyament *a la gent* per adreçar-se directament *als deixebles* que li pregunten: *Per que els parleu en paràboles?* L'aclariment de Jesús esdevé enigma dramàtic: *Parlo en paràboles perquè mirin, però no hi vegin; escoltin, però no entenguin*.

Déu vol *que no hi vegin i no entenguin?* La clau és veure que s'està citant textualment Is 6,4 on Isaïes narra l'experiència de la seva vocació profètica quan de fet ja fa anys que l'està exercint amb resultats molt pobres.

Llavors el profeta Isaïes es pregunta si val la pena seguir predicant en nom del Senyor quan el Poble no hi fa cas. La resposta del Senyor a Isaïes, i a tot predicador-evangelitzador, és que ha de seguir predicant i testimoniant tot i que els destinataris no hi vegin i no es converteixin.

Que la Mare de Déu del Carme ens porti per les ones de la mar mirant no tant per l'èxit del nostre apostolat sinó per la fidelitat a la nostra missió.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

No et deixis vèncer pel Maligne
(PARAULES DE VIDA – 23- juliol- 2023)

La paràbola del blat i el jull respon a una de les qüestions més candents en el diàleg cristià amb els no-creients, així com per tot cristià en el seu esquema mental guiat per la fe cristiana: Per què Déu permet el mal?

L'argument a rebatre és molt antic. Si Déu és summament bo i totpoderós, no hauria de permetre l'existència del mal amb víctimes: o no és tan poderós com diu el Credo cristià o no és tan bo com pensen els cristians.

Sovint la hipocresia acompanya molts d'aquests debats: es reclama que Déu no permeti la mort de víctimes innocents en la guerra però es justifica i potencia la fabricació d'armament; volem que Déu impedeixi els greus accidents de trànsit però que no ens tregui la llibertat de conduir com ens dona la gana.

Jesús, però, situa la qüestió dins l'àmbit de la responsabilitat humana.

El Catecisme de l'Església Catòlica ho ensenya clarament: *Déu ha creat l'home racional i li ha donat la dignitat d'una persona dotada de la iniciativa i del domini dels seus actes* (nº 1730). *La llibertat implica la possibilitat de fer el bé i el mal, de créixer en perfecció o de defallir i pecar* (nº 1732). *La llibertat fa l'home responsable dels seus actes* (nº 1734).

L'antropologia cristiana reconeix i contempla la persona humana responsable d'adherir-se lliurement a l'impuls atractiu de Déu o al del Maligne: és el plantejament de la paràbola del blat i el jull, exclusiva de l'evangelista Mateu, en què Jesús no fa un discurs filosòfic sinó que corregeix la pretensió dels deixebles d'*anar a arrencar el jull* erigint-se en jutges dels altres. *No ho feu pas! No fos cas que, arrencant el jull, arrenquéssiu també el blat.*

La tasca de *segar* amb judici definitiu correspon a l'Amo del sembrat que, al temps de la sega, és a dir, al final dels temps, dirà als segadors: *Arrenqueu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-los.*

La temptació dels qui, creient-se *blat* pur, volen arrencar ells el *jull* ja ara és anul·lar el missatge de la conversió, central en la predicació de Jesús, que es basa en la possibilitat real de conversió. El qui avui obra com a *jull* pot convertir-se i obrar demà com a *blat*.

L'ensenyament de la paràbola del *blat* i el *jull*, és molt ric:

*el món és el camp on s'hi sembra tant *blat* com *jull*: d'aquest *camp* hi formem part tots nosaltres, en qui és sembrat tant *blat* com *jull*.

*el *jull* el sembra el *diable*, que vol mal al sembrador de la bona llavor. En la sembra del *jull* hi col·laboren activament *els del Maligne*.

*el *blat* el sembra el *Fill de l'home*, que espera collita abundant de veritat i vida, santedat i gràcia, justícia, amor i pau. En la sembra del *blat* al món hi col·laboren activament *els deixebles de Crist*.

*la sega correspon a l'Amo del sembrat: Ell, *a l'hora de la sega*, serà qui mani als segadors *collir el jull i fer-ne feixos per cremar-lo*. No ens toca a nosaltres ara fer la sega.

*la nostra missió ara en la construcció del Regne de Déu és *deixar que blat i jull creixin junts fins a l'hora de la sega*.

Certament no amb indiferència passiva perquè ens sigui igual que abundi més el blat o el jull; sinó que, seguint el consell de sant Pau en la seva exhortació a *oferir-li a Déu tot el que som com una víctima viva, santa i agradable a Déu* (Rom 12,1), procurem ser fidels a la seva gran consigna: *No et deixis vèncer pel Maligne; al contrari, venç el mal amb el bé* (Rom 12,21).

Amb una pregària especial avui pels avis i la gent gran en la seua Jornada mundial.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

Doneu-me, Senyor, un cor per escoltar
(PARAULES DE VIDA – 30- juliol- 2023)

La figura històrica del rei Salomó apareix a la Bíblia emmarcada per una idealització extraordinària: és el rei més savi de tots i també el més ric.

La reina de Saba (1Re 10,1-7), havent sentit parlar de l'extraordinària saviesa de Salomó, *anà a veure'l per posar-lo a prova amb enigmes* i comprovà que *no li havien dit ni la meitat*.

Una mostra de la riquesa de Salomó és que *unes vint-i-tres tones d'or entren a les seves arques en un sol any* (1Re 10,14s).

Però d'on li ve tot això? La primera Lectura d'avui en dona la clau: *El Senyor Déu al santuari de Gabaon s'aparegué a Salomó i li digué: "Què vols que et doni?"*

La resposta del jove rei va ser textualment: *Doneu al vostre servent un cor per escoltar*.

L'expressió hebrea original parla de "*cor per escoltar*", perquè efectivament escoltar-escoltar s'escolta amb el cor.

A qui cal escoltar? Déu o els homes? Tots dos! Només escoltant de cor tant Déu com els homes s'arriba a posseir el do del *discerniment* tant necessari per tot bon governant que de debò vulgui *fer justícia* al seu poble.

Les paràboles del *tesor amagat* i de la *perla fina* (exclusives de l'evangelista Mateu) tenen un denominador comú: l'afirmació contundent de què el Regne de Déu es de debò un autèntic tresor. La imatge del *tesor* per indicar l'alt valor del Regne de Déu és expressió molt freqüent ja a l'Antic Testament.

Jesús mateix (Mt 6,19) convida a *reunir tresors en el cel* en comptes d'*afanyar-se per amuntegar tresors a la terra*; aclarint que *on tens el tresor, hi tindràs el cor*.

Parlant amb precisió, la paràbola del tresor amagat es refereix pròpiament a "*el que passa*" quan un home troba un tresor amagat i "*el que passa*" quan un home troba el Regne de Déu.

El missatge evangèlic evoca l'encapçalament de l'Exhortació Apostòlica "Evangelii Gaudium" del Papa Francesc: *L'alegria de l'Evangelí omple el cor i la vida dels qui es troben amb Jesús*.

L'experiència humana ens avisa que la valoració de barat o car sobre una inversió depèn de la valoració del producte; no s'ha de mesurar només el que et gastes sinó tenir en compte el que adquireixes.

Cal, però, notar que en la paràbola evangèlica el despreniment, més que condició prèvia per accedir al Regne, és conseqüència del seu trobament: *L'home que troba el tresor, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp*. A la base de la operació hi ha l'experiència d'alegria per la troballa.

Les exigències del viure seriosament la opció cristiana en el seguiment de Jesús i del seu Evangelí no podem viure-les i testimoniar-les fidelment si no s'acompanyen del goig viscut i testimoniats per l'alegria de la identificació amb Jesús de Natzaret.

A l'evidència de les renúncies que sovint ens venen exigides per la fidelitat a l'Evangelí cal contraposar-hi l'experiència del goig per la comunió profunda amb Jesucrist. Si el goig pel trobament amb Jesús no és ben superior al cost de l'esforç que això comporta, voldrà dir que en realitat la connexió amb Jesús i el seu Regne no és plenament autèntica encara.

Ens cal conrear l'espiritualitat de l'alegria pel descobriment del tresor immens de la fe cristiana.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà

El amor a Dios es básico y prioritario (PALABRAS DE VIDA – 2- julio- 2023)

El que quiere a su padre o a su madre más que a mí, no es digno de mí: esta contundente afirmación de Jesús hay que entenderla bien para evitar la errónea impresión de que Jesús está despreciando el amor a la familia. ¡Todo lo contrario!

Jesús no presenta ninguna contraposición disyuntiva entre el amor a Él y el amor a la familia, sino que, reconociendo el amor a los padres e hijos como un valor altísimo, dice que el amor a Dios debe ser todavía más grande.

La precedencia radical del amor al Señor se expresa con un paralelismo comparativo de superioridad que se apoya en la alta valoración del amor familiar. Solo cuando el amor a los padres e hijos es reconocido y vivido en grado alto, la exigencia de amar a Dios todavía más se transforma en criterio noble porque, en vez de perjudicar el amor familiar, lo potencia, lo exige y lo favorece. De hecho, la exigencia arraiga en la misma profesión de fe expresada en la plegaria del “*ESCUCHA, Israel*” dentro de la 2ª alocución exhortativa de Moisés y que el judío piadoso reza cada día en las horas de la plegaria: *Amarás, pues, al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma y con todas tus fuerzas* (Dt 6,4s).

Las condiciones que tienen que adornar el amor al Señor Dios evidencian que no se puede tratar de un amor cualquiera. El precepto del amor al Señor Dios con esta preeminencia tiene su fundamento en la unicidad del Señor Dios: si solo Él es Dios de verdad, nadie más puede merecer un amor como el que Él merece de nosotros.

Este amor excelso a Dios no es excluyente hacia otras realidades dignas de ser también amadas, sino que, por ser un amor fontal, reclama la obediencia a sus preceptos. *Tengo misericordia por mil generaciones de los que me aman y guardan mis preceptos* (Ex 20,6).

Nuestra condición de cristianos tiene su origen en el Bautismo. El epistolario paulino atribuye los mismos efectos salvíficos a la fe que al bautismo porque Pablo no conoce una fe cristiana sin bautismo ni un bautismo sin fe.

Así presenta la eficacia salvífica de la muerte y resurrección de Cristo que se activa por el sacramento del Bautismo a favor de quien se adhiere con fe a Cristo y a su Evangelio: *Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, así también nosotros andemos en una vida nueva.*

Una *vida nueva* que se manifiesta en el estilo de vida: *El que no carga con su cruz y me sigue, no es digno de mí.* Tomar la cruz es símbolo de asumir el camino concreto de la vida de cada uno con sus exigencias como termómetro de la fidelidad a Cristo.

Nada nos puede servir de pretexto para justificar la infidelidad a Dios. Quien hace del amor a los padres o a los hijos una excusa para alejarse de los caminos de Dios no solo se está apartando del amor a Dios, sino que arriesga el auténtico amor a la familia.

El egoísmo *del que encuentre su vida* es la antítesis de la propuesta evangélica que san Pablo expresa modélicamente: *Vivo, pero no soy yo el que vive, es Cristo quien vive en mí. Y mi vida de ahora en la carne, la vivo en la fe del Hijo de Dios, que me amó y se entregó por mí* (Ga 2,20). Esta es nuestra más verdadera identidad consistente en vaciarnos de valores falsos o efímeros para llenarnos más de los valores superiores y permanentes que tienen en Cristo su plenitud.

Por eso promete Jesús que *el que pierda su vida por mí*, a los ojos del mundo, *la encontrará recibiendo mucho más en el tiempo presente y en la edad venidera vida eterna* (Lc 18,30).

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesano

Os enaltezco, Padre
(PALABRAS DE VIDA – 9- julio- 2023)

A menudo el Evangelio nos presenta a Jesús que *se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar; subió al monte a solas para orar; invitó a los discípulos diciéndoles: sentaos aquí, mientras voy allá a orar; cayó rostro en tierra y oraba...*

Pero del contenido y estilo de la plegaria de Jesús no se nos habla.

En cuanto al estilo, vemos hoy a Jesús que ruega enalteciendo y alabando el Padre.

Abrirse al misterio de Dios es experiencia radical de la historia humana: la persona humana es constitutivamente buscadora de Dios.

Y cuando la búsqueda humana de Dios se abre al don de Dios que se le comunica, entonces la apertura se transforma en acogida agradecida a Dios que se le acerca.

Por eso la oración de Jesús consiste en enaltecer al *Padre, Señor del cielo y de la tierra*, que se ha revelado a los pequeños que se le abren confiadamente.

Este fragmento ha sido denominado “perla de evangelio según san Mateo”

En la perícopa anterior (11,20-24) Jesús se pone a *recriminar a las ciudades donde había hecho la mayor parte de sus milagros, porque no se habían convertido.*

Habían “visto” señales de la acción de Dios, pero no se habían abierto a Él.

En justa contraposición ahora Jesús ruega enalteciendo al Padre *porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños.*

¿Quiere decir Jesús que el Padre es el responsable de esconder a unos y revelar a los otros los designios de Dios? ¡No!

El lenguaje bíblico suele atribuir a Dios, “causa primera”, aquello que en realidad es fruto de todo un proceso donde la persona humana tiene la responsabilidad de abrirse o no a la acción de Dios.

Muy acertadamente san Juan-Pablo II en la encíclica *Fides et Ratio* decía que *la fe y la razón son como las dos alas con las cuales el espíritu humano se eleva hacia la contemplación de la verdad.*

En la base de toda la reflexión que la Iglesia lleva a cabo está la conciencia de ser depositaria de un mensaje que tiene su origen en Dios mismo. El conocimiento que ella propone al hombre no proviene de su propia especulación, aunque fuese la más alta, sino del hecho de haber acogido en la fe la palabra de Dios

En cuanto al contenido, la oración de Jesús enalteciendo al Padre incluye una afirmación básica: *Todo me ha sido entregado por mi Padre.*

También el himno cristológico de la carta a los Colosenses cantará que *en él (Cristo) quiso Dios que residiera toda la plenitud* (Col 1,19; 2,9).

En Jesucristo tenemos a todo Dios, a todo el que verdaderamente es Dios, a toda la auténtica grandeza de Dios.

Por eso *nadie conoce al Padre sino el Hijo y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar*, es decir al margen de Jesucristo y de su Revelación, nadie conoce verdaderamente al Padre.

Porque efectivamente *a Dios nadie lo ha visto jamás*; pero Dios unigénito, que está en el seno del Padre y por la Encarnación ha plantado su Tienda en medio de nosotros, *es quien lo ha dado a conocer* (Jn 1,18).

El profundo respeto fraterno que nos merece la libertad religiosa de todos los hijos de Dios no tiene que menguar la firmeza de nuestra fe cristiana: con la cual somos cordialmente invitados por Jesús que nos dice: *Tomad mi yugo*, para ser discípulos suyos.

Porque efectivamente mi yugo es llevadero y mi carga ligera: *siendo manso y humilde de corazón* el yugo de Jesús es suave, no porque carezca de exigencia sino porque con su Espíritu se instala dentro de nosotros y nos capacita para vivir aquello mismo que nos reclama.

Llamados a ser tierra buena
(PALABRAS DE VIDA – 16- julio- 2023)

Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá, sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar; para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será la palabra, que sale de mi boca: la 2ª parte del libro de Isaías había empezado (Is 40,1s) invitando el profeta a *en el desierto preparadle un camino al Señor* para hacer posible la venida de Dios al mundo llenándolo de su presencia.

Hoy la 1ª lectura recuerda como *el oráculo del Señor* garantiza el desempeño de todo aquello que Él ha anunciado. Pero la comparación entre *la lluvia y la nieve* de las que habla el profeta y *la palabra* sembrada de la que habla Jesús tiene un elemento diferenciador: *nieve y lluvia* siguen el automatismo de las leyes de la naturaleza, pero la eficacia de la *palabra sembrada* depende radicalmente del receptor.

Con la parábola del sembrador Jesús responde al interrogante de siempre en el análisis de los resultados de la acción apostólica: ¿por qué una misma semilla, sembrada por un mismo sembrador con un mismo interés, produce rendimientos tan diversos? La cuestión de siempre se plantearía ya durante el Ministerio de Jesús: ¿por qué, escuchando el mismo mensaje del Maestro de Nazaret y viendo los mismos milagros, unos sí creían en Jesús y otros no?

¿Por qué unos sí creen en Cristo y otros no? Testimonios positivos de vida cristiana ejemplar están al alcance de unos y otros. Anti-testimonios escandalosos de miembros de la Iglesia son conocidos por unos y por otros.

¿Cuál es el elemento diferenciador? No lo es la semilla ni el sembrador, sino la tierra donde cae la semilla.

La carencia de frutos en la semilla sembrada se explica primero por la acción del Maligno *que viene y roba lo sembrado en su corazón*. La confianza filial en la fuerza de la providente acción amorosa de Dios no nos tiene que hacer olvidar la necesaria precaución ante las seductoras insidias del Tentador.

Los del *terreno pedregoso* manifiestan la inconstancia de los *seguidores de la corriente*: ¡la historia humana está llena de caídas en esta trampa!

Los *sembrados en medio de abrojos* pretenden el objetivo utópico de una doble fidelidad contradictoria: querrían ser cristianos, pero sin dejar de seguir los criterios del mundo con *la seducción de las riquezas*.

Finalmente hay *lo sembrado en tierra buena* que *escucha la palabra y la entiende; ese da fruto y produce ciento o sesenta o treinta por uno*.

La parábola quiere hacer pensar a los destinatarios desde la situación de cada uno.

Así la parábola puede llegar a ser palabra de consuelo para el predicador desanimado ante la infructuosidad de su trabajo evangelizador; o palabra de exhortación a todo el mundo para que mire como acoge la semilla de la Palabra.

Entre la presentación general de la parábola y su explicación, Jesús interrumpe la enseñanza *a la gente* para dirigirse directamente a *los discípulos* que le preguntan: *¿Por qué les hablas en parábolas?* La aclaración de Jesús se transforma en un enigma dramático: *Por eso les hablo en parábolas, porque miran sin ver y escuchan sin oír ni entender*.

¿Dios quiere que no vean y no entiendan? La clave es darse cuenta de que se está citando textualmente a Is 6,4 donde Isaías narra la experiencia de su vocación profética cuando de hecho ya hace años que la está ejerciendo con resultados muy pobres.

Entonces el profeta Isaías se pregunta si merece la pena seguir predicando en nombre del Señor cuando el Pueblo no hace caso. La respuesta del Señor a Isaías, y a todo predicador-evangelizador, es que tiene que seguir predicando y testimoniando a pesar de que los destinatarios no vean y no se conviertan. Que la Virgen del Carmen nos lleve por las olas del mar mirando no tanto por el éxito de nuestro apostolado sino por la fidelidad a nuestra misión.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesano

No te dejes vencer por el Mal (PALABRAS DE VIDA – 23- julio- 2023)

La parábola del trigo y la cizaña responde a una de las cuestiones más candentes en el diálogo cristiano con los no-creyentes, así como para todo cristiano en su esquema mental guiado por la fe cristiana: ¿Por qué Dios permite el mal?

El argumento por rebatir es muy antiguo. Si Dios es sumamente bueno y todopoderoso, no tendría que permitir la existencia del mal con víctimas: o no es tan poderoso como dice el Credo cristiano o no es tan bueno como piensan los cristianos.

A menudo la hipocresía acompaña muchos de estos debates: se reclama que Dios no permita la muerte de víctimas inocentes en la guerra, pero se justifica y potencia la fabricación de armamento; queremos que Dios impida los graves accidentes de tráfico pero que no nos quite la libertad de conducir como nos dé la gana.

Sin embargo, Jesús sitúa la cuestión dentro del ámbito de la responsabilidad humana.

El Catecismo de la Iglesia Católica lo enseña claramente: *Dios ha creado al hombre racional confiriéndole la dignidad de una persona dotada de la iniciativa y del dominio de sus actos* (n.º 1730). *La libertad implica la posibilidad de elegir entre el bien y el mal y, por tanto, de crecer en perfección o de flaquear y pecar* (n.º 1732). *La libertad hace al hombre responsable de sus actos* (n.º 1734).

La antropología cristiana reconoce y contempla a la persona humana responsable de adherirse libremente al impulso atractivo de Dios o al del Maligno: es el planteamiento de la parábola del trigo y la cizaña, exclusiva del evangelista Mateo, en la que Jesús no hace un discurso filosófico, sino que corrige la pretensión de los discípulos de ir a *arrancar la cizaña* erigiéndose en jueces de los otros. *No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo.*

La *siega* con juicio definitivo corresponde al Amo del sembrado que, al tiempo de la siega, es decir, a final de los tiempos, dirá a los segadores: *Arracad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla.*

La tentación de los que, creyéndose *trigo* puro, quieren arrancar ellos *la cizaña* anula el mensaje de la conversión, central en la predicación de Jesús, que se basa en la posibilidad real de conversión. El que hoy obra como *cizaña* puede convertirse y obrar mañana como *trigo*.

La enseñanza de la parábola del trigo y la cizaña es muy rica:

*el mundo es el campo donde se siembra tanto *trigo* como *cizaña*: de este *campo* formamos parte todos nosotros, en el que es sembrado tanto *trigo* como *cizaña*.

*la *cizaña* la siembra el *enemigo*, que quiere mal al sembrador de la buena semilla. En la siembra de la *cizaña*, colaboran activamente los del *enemigo*.

*el *trigo* lo siembra el *Hijo del hombre*, que espera cosecha abundante de verdad y vida, santidad y gracia, justicia, amor y paz. En la siembra del *trigo* en el mundo colaboran activamente *los discípulos de Cristo*.

*la *siega* corresponde al Amo del sembrado: *Él, cuando llegue la siega, será quien mande a los segadores: arracad la cizaña y atadla en gavillas para quemarla.* No nos toca a nosotros ahora hacer la siega.

*nuestra misión ahora en la construcción del Reino de Dios es *dejarlos crecer juntos hasta la siega*. Ciertamente no con indiferencia pasiva porque nos dé igual que abunde más el trigo o la cizaña; sino que, siguiendo el consejo de san Pablo en su exhortación a ofrecerle a Dios todo lo que *somos como un sacrificio vivo, santo, agradable a Dios* (Rom 12,1), procuremos ser fieles a su gran consigna: *No te dejes vencer por el mal, antes bien vence al mal con el bien* (Rom 12,21).

Con una plegaria especial hoy por los abuelos y personas mayores en su Jornada mundial.

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesano

Dadme, Señor, un corazón para escuchar (PALABRAS DE VIDA – 30- julio- 2023)

La figura histórica del rey Salomón aparece a la Biblia enmarcada por una idealización extraordinaria: es el rey más sabio de todos y también el más rico.

La reina de Saba (1Re 10,1-7), habiendo oído hablar de la extraordinaria sabiduría de Salomón, vino a ponerlo a prueba con enigmas y comprobó que *¡ni la mitad me narraron!*

Una muestra de la riqueza de Salomón es que *el peso del oro que llegaba a Salomón cada año era de seiscientos sesenta y seis talentos de oro* (1Re 10,14s).

Pero ¿de dónde le viene todo esto? La primera Lectura de hoy nos da la clave: El Señor Dios en el *santuario de Gabaón se apareció allí en sueños a Salomón y le dijo: “Pídeme lo que deseas que te dé”*.

La respuesta del joven rey fue textualmente: *Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento*.

La expresión hebrea original habla de *“corazón para escuchar”*, porque efectivamente escuchar-escuchar se escucha con el corazón.

¿A quién hay que escuchar? ¿A Dios o a los hombres? ¡A los dos! Solo escuchando de corazón tanto a Dios como a los hombres se llega a poseer el don del discernimiento tan necesario para todo buen gobernante que de verdad quiera hacer justicia a su pueblo.

Las parábolas del *tesoro escondido* y de *la perla fina* (exclusivas del evangelista Mateo) tienen un denominador común: la afirmación contundente de que el Reino de Dios es de verdad un auténtico tesoro.

La imagen del *tesoro* para indicar el alto valor del Reino de Dios es expresión muy frecuente ya en el Antiguo Testamento.

Jesús mismo (Mt 6,19) invita a *atesorar tesoros en el cielo* en vez de *atesorar tesoros en la tierra, donde la polilla y la carcoma los roen y donde los ladrones abren boquetes y los roban*; aclarando que *donde está tu tesoro, allí estará tu corazón*.

Hablando con precisión, la parábola del tesoro escondido se refiere propiamente a “lo que pasa” cuando un hombre encuentra un tesoro escondido y “lo que pasa” cuando un hombre encuentra el Reino de Dios.

El mensaje evangélico evoca el encabezamiento de la Exhortación Apostólica “*Evangelii Gaudium*” del Papa Francisco: *La alegría del Evangelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús*.

La experiencia humana nos avisa de que la valoración de barato o caro sobre una inversión depende de la valoración del producto; no se tiene que mesurar solo lo que te gastas sino tener en cuenta lo que adquieres.

Es necesario notar que en la parábola evangélica el desprendimiento, más que condición previa para acceder al Reino, es consecuencia de su encuentro: *El que lo encuentra, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo*. En la base de la operación está la experiencia de alegría por el hallazgo.

Las exigencias del vivir seriamente la opción cristiana en el seguimiento de Jesús y de su Evangelio no podemos vivirlas y testimoniarlas fielmente si no se acompañan del gozo vivido y testimoniado por la alegría de la identificación con Jesús de Nazaret.

A la evidencia de las renunciaciones que a menudo nos vienen exigidas por la fidelidad al Evangelio hay que contraponer la experiencia del gozo por la comunión profunda con Jesucristo. Si el gozo por el encuentro con Jesús no es muy superior al coste del esfuerzo que esto comporta, querrá decir que en realidad la conexión con Jesús y su Reino no es plenamente auténtica todavía.

Tenemos que cultivar la espiritualidad de la alegría por el descubrimiento del tesoro inmenso de la fe cristiana.

Carta al clergat de la diòcesi de Tortosa

7 de juliol de 2023

Benvolguts preveres i Diaques permanents
Pau, goig i esperança en Crist, únic Salvador

Acabant ja els primers set mesos de Seu Vacant, amb la possibilitat d'haver de començar el Curs Pastoral 2023-24 encara sense Bisbe, crec oportú compartir amb vosaltres unes reflexions en clau de germanor sacerdotal.

Primer de tot vull demanar-vos perdó si, exercint com Administrador diocesà en Seu Vacant, no he estat prou fidel al que l'Església espera de qui ha assumit aquesta responsabilitat.

El Directori pel Ministeri Pastoral dels Bisbes de la Congregació Romana Pro Episcopis **Apostolorum Successores**, parlant de la Diòcesi en Seu Vacant, diu: *Des del moment en què es produeix la vacança de la Seu Episcopal, el Govern de la Diòcesi és assumit pel Col·legi de Consultors fins l'elecció de l'Administrador Diocesà. El Col·legi de Consultors ha d'eleger l'Administrador Diocesà dins els vuit dies següents a la notícia certa de la vacança de la Seu Episcopal (nº 235):* a Tortosa, però, no vam esperar tant i als 2 dies vaig ser elegit i vaig assumir el càrrec.

Segons *Apostolorum Successores*, la responsabilitat del Col·legi de Consultors acaba estrictament amb l'elecció de l'Administrador Diocesà. Però de fet, com a signe de co-responsabilitat, ens reunim tots els mesos per revisar la marxa de la Diòcesi a la llum de l'Agenda Diocesana.

Durant la vacança de la Seu, l'Administrador Diocesà s'ha d'atendre a l'antic principi de no procedir a cap innovació (nº 242). El criteri de "Nihil innovetur" fa referència al full de ruta marcat pel Codi de Dret Canònic, les Normes de la Santa Seu, així com del Sínode Diocesà, i finalment concretat pel bisbe Mons. Benavent.

Però evidentment la vitalitat diocesana no es detura: la vida segueix i procurem viure dignament les accions previstes a l'Agenda Diocesana 2022-23: l'absència de Bisbe-Delegant no implica desaparició del servei eclesial que cada Delegació ha de dur a terme. La del Clergat ha organitzat Recessos, Exercicis Espirituals i Jornades de Formació, això com la Jornada Sacerdotal en la Missa Crismal. El mateix han fet, cadascuna en el seu àmbit, les Delegacions: Apostolat Laical, amb el Recés de Quaresma; Catequesi, amb les Jornades de Formació; Catecumenat, amb la Confirmació en la Vigília de Pentecosta per Adults que ja no són tan joves; Joventut, amb la Jornada Diocesana i la preparació per a la JMJ a Lisboa; Hospitalitat de Lourdes, amb la Festa Diocesana al febrer i la Peregrinació a Lourdes en juny; Càritas, amb el treball del dia a dia, l'Assemblea Diocesana i presentat la memòria anual pel Corpus; Missions, amb l'animació missionera a la Zona Nord; el M.I.D., amb la Trobada al Seminari; Família i Vida, col·laborant estretament a la Trobada del M.I.D.; Comitè Sinodal, oferint "materials" als Grups que ho han demanat i animant el servei de les Comissions parroquials sorgides del Procés sinodal.

En Seu Vacant no hi ha *Consell de Presbiteri* ni *Consell Pastoral Diocesà*, així com tampoc Reunió conjunta de *Delegats i Arxiprestes*, perquè tenen la funció directa d'assessorar el Bisbe, i ara no en tenim.

En aquest temps he administrat personalment la Confirmació a uns dos-cents vint joves. Seguint el full de ruta del bisbe Enrique, he procurat no delegar; sí ho he fet quan m'era impossible d'anar personalment. *L'Administrador Diocesà pot concedir a un altre sacerdot la facultat de celebrar la Confirmació (nº 240).*

No tenim Bisbe, però el testimoniatge de la identitat sacerdotal i el nostre zel apostòlic no poden minvar per al manca de Bisbe propi. Potser ara més encara hem de potenciar l'espiritualitat sacerdotal aprofitant els mitjans dels Exercicis Espirituals i Recessos, complement indispensable de la vida diària centrada en l'Eucaristia, la Litúrgia de les Hores i la Oració personal. També a l'estiu visquem l'austeritat personal i l'entrega amorosa a la Comunitat.

Convido els Responsables de cada Delegació a preparar el **CALENDARI** de les activitats d'àmbit diocesà per a **l'AGENDA DIOCESANA 2023-24**: si més no, les previstes pel 1er

trimestre del Curs 2023-24. Hem de procurar tenir-lo enllestit la 1ª quinzena de setembre per publicar-ho en començar el Curs Pastoral.

Repte prioritari i evident de la Seu Vacant és la manca de Bisbe propi que camini al davant i al costat nostre. Preguem per aquesta intenció sobretot a l'Eucaristia. Al Missal, dins l'apartat de MISSES I ORACIONS PER MOTIUS DIVERSOS, hi ha la **MISSA PER L'ELECCIÓ D'UN PAPA O BISBE**. Almenys un dia a la setmana hauríem de celebrar per aquesta Intenció, procurant que no hi manqui tampoc en la Pregària de Fidels dominical.

Repte especialment greu ho és també que som pocs Sacerdots. Ens cal intensificar **la pregària per les Vocacions Sacerdotals**.

Altres reptes són l'allunyament de la vida sacramental per part de molts batejats; la fredor apostòlica en molts participants a la Taula eucarística; la dificultat per connectar evangèlicament amb joves i allunyats.

Gravíssim repte eclesial i social és l'escàndol de la pederàstia. Hem de ser summament curosos! *Al qui fa caure en pecat un d'aquests petits que creuen en mi, més li valdria que li lliguessin al coll una mola de molí i el tiressin al mar* (Mc 9, 42).

L'escàndol causat pels qui "representem" l'Església de Crist és gravíssim!

Per això, a més de la vigilància personal, cal testimoniar explícitament la prevenció actualitzant el **Certificat de Penals**, tant els *mossens* com *catequistes* i *monitors de campaments o esplais*... Aviat rebreu instruccions al respecte.

Joiosament donem gràcies a Déu perquè el seu Esperit segueix alenant damunt l'Església que peregrina a Tortosa. No sabem quan ni com donarà fruits però ens cal imitar els tessalonicencs en la seva *fe dinàmica, esperança constant i caritat esforçada* (1Te 1, 3).

Tortosa, a set de juliol de dos-mil vint-i-tres

José-Luis Arín Roig

Administrador Diocesà en Seu Vacant

Carta al clergat de la diòcesi de Tortosa

21 d'agost de 2023

Benvolguts preveres i Diaques Permanents

Pau, goig i esperança en Crist, únic Salvador

El 9 de juliol us adreçava una carta on parlava de la possibilitat d'haver de començar el Curs Pastoral 2023-24 encara sense Bisbe.

Evidentment aquesta possibilitat va desaparèixer el 13 de juliol quan es feu públic el nomenament de Mons. Sergi Gordo Rodríguez com a Bisbe de Tortosa.

Tant per la promptitud relativa del Nomenament com per la mateixa persona del bisbe Sergi, la nostra reacció ha de ser no només de cordial acollida sinó més encara de goig immens.

Parlo de *promptitud relativa* perquè enlloc esta mant que la provisió de Seus Vacants ha de seguir un ritme de precedència cronològica en que p.ex. primer es nomenaria el Bisbe de Girona, vacant quasi 9 mesos abans que Tortosa..

Ja sabeu que s'ha parlat de nomenament sorpresa (tots ho són!) perquè hi ha qui apostava per "quinieles" episcopals diferents: és un joc clerical (fins i tot diria que legítim) sempre i quan això no suposi desafecció pel Bisbe Electe.

El temps apte per a opinar sobre quin Bisbe convindria a Tortosa es va cloure el dijous 13 de juliol. Ara toca ja acollir de cor el Bisbe Electe, pregar per ell en la pregària personal i comunitària (fora encara del Cànon, fins el 9 setembre) i preparar el cor -tant el nostre personal com el de les nostres Comunitats- per a treballar sinodalment sota el seu guiatge pel bé de l'Església diocesana.

Els qui hagin estat consultats han pogut donar la seva opinió responsable i raonada: sempre *sub Secreto Pontificio*. Ara tenim la responsabilitat de testimoniar i defensar la dignitat de la nostra història diocesana.

Una ocasió excepcional serà l'Inici del Ministeri Episcopal el proper dissabte 9 de setembre a la Catedral a les 11h.

Evidentment acollir el nou Pastor és missió de tots els diocesans: per això us prego que convideu de cor els fidels de les vostres Parròquies a participar en la Missa d'Inici del Ministeri Pastoral de Mons. Sergi Gordo Rodríguez.

Shi instal·laran centenars de cadires per facilitar que tothom pugui asseure's. És el Poble de Déu qui acull el seu nou Pastor: un Poble de germans al capdavant del qual hi som nosaltres, com a Ministres-Servidors seus.

Que l'Eucaristia sigui signe de comunió afectiva i efectiva amb el bisbe Sergi.

La zona per APARCAR els cotxes serà a Remolins al voltant del PAVELLÓ FIRAL. Hi haurà BUS LLANÇADERA gratuït *des de la Parada d'Autobusos* (entre la Catedral i l'antic escorxador) fins a la zona del Pavelló Firal. Aparquem el cotxe al voltant del PAVELLÓ FIRAL i tornem a la Catedral en el bus. Tant a l'arribada com en acabar la Celebració.

La Comissió preparatòria esperem a tenir informació completa sobre Cardenals, Arquebisbes i Bisbes participants, preveres i Diaques Permanents de Barcelona, Autoritats Civils, convidats particulars del bisbe Sergi, etc.

Del nostre Bisbat han confirmat l'assistència Mons. Bertomeu i Mons. Serrano, 10 Canonges, 4 Consultors no-Canonges, 27 preveres, 15 membres del Consell Pastoral Diocesà, 8 membres del Comitè Sinodal Diocesà...

Durant la Seu Vacant hem seguit el criteri pràctic de "*Normalitat dins l'anomalia de ser un Bisbat sense Bisbe*". Entre tots ho hem fet possible amb dignitat.

La mateixa "*Carta de Salutació de Mons. Sergi*" en ocasió del seu nomenament com a Bisbe de Tortosa" l'hem poguda gaudir amb els subratllats de sinodalitat i les moltes referències a la història diocesana recent de Tortosa, com l'Aplec de l'Esperit el 2018 o les propostes de la Fase Diocesana del Procés Sinodal.

Un cop el bisbe Sergi hagi pres Possessió Canònica, ja serà ell qui marqui el ritme dels seus encontres amb tots nosaltres.

Temps tindrà i tindrem tots per a conèixer-nos personalment i també -els qui ho necessitin i vulguin- per a exposar-li els projectes personals de cadascú.

Però no és assenyat pretendre una cursa d'entrevistes personals immediates tot confiant en solucions "efectives i ràpides" a les propostes de cadascú.

Ara de moment el primer que cal és donar-li al bisbe Sergi l'acollida cordial de tot el seu presbiteri diocesà amb els Diaques el dissabte 9 setembre.

Tortosa a vint-i-un d'agost dos mil vint-i-tres

José-Luis Arín Roig
Administrador Diocesà en Seu Vacant

**Excm. i Rvdm. Sr. Sergi Gordo Rodríguez,
Bisbe electe de Tortosa**

Comunicat de la Nunciatura Apostòlica

Madrid, 5 de julio de 2023

Ilustrísimo Señor:

Le comunico en su calidad de Administrador Diocesano de Tortosa, que el Papa Francisco a fin de proveer al Gobierno pastoral de esa Diócesis se ha dignado nombrar Obispo de la misma a S.E. Mons. Sergi Gordo Rodríguez, en la actualidad Obispo auxiliar de Barcelona.

La publicación del nombramiento de Mons. Gordo Rodríguez como Obispo de Tortosa será el próximo jueves 13 de julio a las 12:00 horas, momento hasta el cual esta información **permanecerá bajo estricta reserva**.

En esta circunstancia, le sugiero se ponga en contacto con Mons. Gordo Rodríguez para preparar la publicación del nombramiento; al mismo tiempo, deseo manifestarle mi agradecimiento por el ministerio que ha desempeñado como Administrador Diocesano de Tortosa, servicio que el Señor le sabrá recompensar con creces.

Aprovecho la oportunidad para enviarle un cordial saludo en el Señor.

+ Bernardito C. Auza
Nuncio Apostólico

Nota biogràfica del nou bisbe

Va néixer a Barcelona, el 23 de març de 1967. Pertany a la parròquia de Sant Miquel, arcàngel, de Cornellà de Llobregat, on té el domicili familiar. Als 14 anys va ingressar al Seminari Menor. Va passar després al Seminari Major on va cursar els estudis eclesiàstics de Filosofia i Teologia. Va ser ordenat diaca el 8 de juny de 1991 i prevere el 14 de juny de 1992, ambdues ordenacions a la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès. És llicenciat en Ciències Eclesiàstiques per la Facultat de Teologia de Catalunya (1991). És llicenciat en Filosofia per la Universitat Ramon Llull de Barcelona (1994), on també va cursar el Bienni de Doctorat en Filosofia (1995-1997). De 2001 a 2004 va ampliar estudis en llengua alemanya i filosofia a Munic.

El seu ministeri sacerdotal l'ha desenvolupat a l'arxidiòcesi de Barcelona, on ha exercit els següents càrrecs combinant la tasca pastoral amb la tasca acadèmica i la de gestió diocesana: prevere adscrit amb facultats de vicari a les parròquies de Santa Maria i de la Santíssima Trinitat, de Vilafranca del Penedès (1992-1994); professor de Filosofia del curs propedèutic al Seminari Major (1991-2000 i 2006-2017); formador del Seminari Menor diocesà (1992-2001); tutor d'estudis del seminaristes majors, pel que fa a les assignatures de Filosofia (1994-1998); professor de la Facultat de Filosofia de Catalunya, en les especialitats d'Història de la Filosofia antiga i, també, de Fenomenologia de la Religió (1994-2000 i 2006-2017); col·laborador de la Delegació episcopal per a la Vida Consagrada, com a encarregat de les relacions amb els instituts seculars (1997-2000 i 2004-2008); Cancellier de la cúria arxidiocesana i Secretari General de l'Arquebisbat de Barcelona (2004-2017); Secretari de la Província Eclesiàstica de Barcelona (2004-2019); membre del Consell episcopal, del Consell presbiteral i del Consell pastoral diocesà (des del 2005); Canonge de la Catedral de Barcelona (des de 2009); professor del Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona ISCREB (2010-2017); Consiliari diocesà del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona (2011-2017); membre del Col·legi de consultors (des de 2012); membre del Patronat de la Fundació de la Junta constructora de la Basílica de la Sagrada Família (des de 2015); i Secretari General de l'Ateneu Sant Pacià – que integra les tres Facultats eclesiàstiques de Teologia, Filosofia i Història de l'Església- (2015-2016).

El 19 de juny del 2017 es va fer públic el seu nomenament com a Bisbe auxiliar de Barcelona. Va rebre l'ordenació episcopal el 9 de setembre de 2017 a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

En el sí de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) és el Secretari General de la CET, des de l'abril del 2021; de 2018 a 2021 va ser President del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears (SIJ); des de 2018, és President del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya (SIPOC); i des de l'octubre de 2021 és President de la Comissió Interdiocesana de l'Apostolat Seglar de Catalunya (CIAS).

En el sí de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va ser membre de la Comissió episcopal d'Apostolat seglar (2017-2020) i des de març de 2020 és membre de la Comissió episcopal per als Laics, la Família i la Vida, dins de la qual és el bisbe responsable del Fòrum de Laics.

Carta de salutació i benedicció del nou bisbe a tots els diocesans.

Barcelona, 13 de juliol de 2023

Estimats diocesans, amics i amigues de la diòcesi de Tortosa: la pau sigui amb vosaltres!

Avui s'ha fet públic que el Papa Francesc m'ha nomenat bisbe de la vostra diòcesi. Us envio tot seguit la meva cordial salutació des de Barcelona, esperant que el dissabte 9 de setembre, a les 11 hores, puguem trobar-nos celebrant l'eucaristia a la Catedral de Tortosa amb motiu de l'inici del meu ministeri episcopal entre vosaltres.

En aquests moments el que em surt del cor és donar gràcies a Déu, amb tots i totes vosaltres, sant Poble fidel de Déu que peregrina a Tortosa, per aquesta nova crida que rebo del Senyor «amb temor i tremolor», molt conscient de les meves limitacions, i alhora amb joia i esperança. Agraïxo ben de cor al Sant Pare la seva confiança. Avui prego tot recordant una coneguda cançó que em va marcar quan era seminarista: «Caldrà dir que sí cada dia, a cada moment, cada passa». Demano al Senyor la seva gràcia per tal que aquest sí a la seva nova crida sigui ben perseverant i generós.

Aquí em teniu, estimats diocesans, amb molta il·lusió de venir a compartir la meva vida amb vosaltres, amb el desig d'amarar-me de cadascuna de les comarques de la diòcesi. Estic content perquè podem «caminar junts», cridats a ser «Església en sortida», deixebles missioners del Senyor. Tinc en compte la síntesi que va publicar amb motiu de la fase diocesana del Sínode. La faig meva. Compteu-hi. L'experiència del Sínode a nivell diocesà, com remarqueu, «ha desvetllat una il·lusió per caminar d'una forma nova i obrir horitzons». I també afirmeu «el convenciment manifest que l'encontre amb el Senyor ressuscitat i amb els altres, és a dir, la sinodalitat, ens permetrà superar el cansament i el desànim, així com sostenir viva la fe».

Desitjo aprendre molt de vosaltres, conèixer-vos, escoltar-vos, fer meus els vostres goigs i esperances, tristeses i angoixes, endinsar-me en la vostra història, contemplant amb mirada de fe el pas de Déu per les vostres vides, la seva bona petjada en aquesta terra de sants i beats, amb la intercessió dels quals som novament cridats a irradiar l'alegria de l'Evangeli: Sant Salvador d'Horta, Sant Francesc Gil de Federich, Santa Maria Rosa Molas, Sant Enric d'Ossó i Cervelló, i els beats Jacint Orfanell, Pere Sans, i Manuel Domingo i Sol.

Compteu, si us plau, ja des d'ara amb la meva proximitat. Que, com el Papa Francesc ens demana als bisbes, sàpiga estar de vegades *al davant* per indicar el camí i cuidar l'esperança del poble, altres vegades estar simplement *enmig de tots* amb proximitat senzilla i misericordiosa, i en ocasions hauré d'estar *al darrere del poble* «per ajudar els ressagats i, sobretot, perquè el ramat mateix té el seu olfacte per trobar nous camins» (*Evangeli gaudium 31*). No vull oblidar mai que, com deia Sant Agustí, soc «cristià AMB vosaltres i bisbe PER A vosaltres».

I ara us faig una confidència. Quan fa sis anys vaig haver de cercar un lema episcopal, tot d'una vaig escollir-ne el següent: *Serviu el Senyor amb alegria* (salm 99,2). I vaig considerar que aquell servei per al qual em cridava el Senyor no era sols una crida per a mi, per tal de servir-lo únicament jo a Ell, sinó que vaig desitjar que es convertís en un lema eclesial, comunitari, sinodal, de fe compartida, de servei joiós compartit. En efecte, l'antífona diu «serviu», no pas «serveix».

Diu «serviu», tots i totes, fraternalment, jo amb vosaltres, i vosaltres amb mi, tots sempre ben units servint el Senyor, especialment en els seus predilectes: els malalts, els febles i afeixugats per qualsevol circumstància, els pobres i necessitats. Tots al servei del Senyor, i amb alegria. Una alegria no pas provocada per les circumstàncies favorables o per un tarannà optimista. És l'alegria que mai ningú no ens podrà prendre, la joia que neix del viure en l'amor del Pare, el goig que neix del cor del qui lloa el Senyor perquè viu l'alegria de ser seu, tot seu.

Des d'aquest servir el Senyor i els germans amb alegria vull viure aquesta nova crida del Senyor, agraint la vida i el ministeri dels bisbes antecessors: el Cardenal Ricard M. Carles, al cel sigui, que, com a posterior arquebisbe de Barcelona, em va ordenar diaca i prevere; el Cardenal Lluís Martínez Sistach, que, també com a posterior arquebisbe de Barcelona, em va nomenar Secretari General i Canceller de la cúria; Mons. Xavier Salinas, amb qui vaig col·laborar com a bisbe membre de l'aleshores Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola quan ell n'era president; i Mons. Enric Benavent, amb qui en aquests sis anys d'episcopat hem compartit reunions en el si de la Conferència Episcopal Tarraconense. I no vull deixar d'agrair la generosa tasca pastoral que en aquests mesos de seu vacant ha dut a terme com a Administrador Diocesà Mon. Josep Lluís Arín amb tot el seu equip de govern.

Sento com si d'una cursa de relleus es tractés, i ara el Senyor em demana que en prengui el testimoni i segueixi la missió, coneixent cada prevere, cada diaca, cada laic compromès, cada persona consagrada; apropant-me als infants, joves, adults i ancians de cada comunitat cristiana, a totes les persones i, de manera especial, als qui pateixen; aprenent molt de cadascú de vosaltres; col·laborant també amb les institucions i amb tota persona de bona voluntat, sigui quin sigui el seu credo o ideologia; tractant les autoritats amb respecte pel seu compromís en el servei al bé comú, treballant pel bé de tothom; i en tot i per tot acompanyant-vos amb el meu afecte i pregària.

La meva nova missió comporta que he de deixar l'arxidiòcesi de Barcelona. Aquí he nascut -fill d'una senzilla família de treballadors vinguts d'un petit poble de Granada- i aquí he exercit sempre el meu ministeri presbiteral i episcopal. Agraeixo especialment aquests intensos sis anys de fraternitat episcopal viscuda amb l'estimat Cardenal Joan Josep Omella, que em va ordenar bisbe, i els meus germans bisbes auxiliars, Javier Vilanova -fill de la Fatarella, població de la diòcesi de Tortosa- i David Abadías. I no puc deixar de recordar en la pregària l'enyorat bisbe auxiliar Antoni Vadell i Ferrer, al cel sigui. Recordo amb emoció que a ell i a mi ens va impactar molt positivament l'Aplec de l'Esperit, la gran trobada de joves que es va celebrar a Tortosa durant el cap de setmana de la Pentecosta de l'any 2018.

«Caldrà dir que sí cada dia, a cada moment, cada passa», fa la cançó que us he recordat a l'inici. Prego per tots i cadascun de vosaltres per intercessió de la Mare de Déu de la Cinta, patrona principal de la ciutat de Tortosa, i us demano, si us plau, que pregueu per mi per tal que, com ella, sàpiga dir sí cada dia a la crida del Senyor tot servint-lo, a Ell i a tothom, amb alegria.

Si Déu vol, ben aviat seré entre vosaltres com un tortosí més i amb goig cantarem junts a una sola veu: *Fills de la terra tortosina cantem a nostra Cinta, himnes d'amor. És la Cinta nostra Reina, nostra Mare, nostre Tresor. Veniu tortosins. La Cinta mo'l demana, donem-li'l cor. Estimem-la, adorem-la, jurem defensar-la hasta la mort. Cridem sempre a veu plena: Nostra Cinta, sobretot! Nostra Cinta, sobretot!*

Amb tot el meu afecte i benedicció,

† Sergi Gordo Rodríguez

Bisbe Auxiliar de Barcelona i bisbe electe de Tortosa

**Recull de notícies
publicades al setmanari “Vida diocesana”****Renéixer una nova oportunitat per a la persona gran**

El dimecres, 17 de maig, un bon grup de membres del Moviment Vida Creixent i altres persones grans procedents dels Esplais de la 3a edat de la ciutat, ens vam aplegar a la sala de reunions dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Tortosa, per participar de la xerrada que cada trimestre ens fa Mn. Joan Bajo Llauredó, el nostre consiliari. Va ser la darrera del curs i el tema: “Renéixer: una nova oportunitat de la persona gran”.

S'inicià l'acte amb unes paraules de salutació de la Sra. Cristina Araujo, treballadora social de l'Ajuntament de Tortosa. Tot seguit Mn. Bajo exposà el tema preparat a partir del llibre “Renéixer: una nova oportunitat per a la persona gran” del qual ell és l'autor. El va escriure a partir d'una experiència molt positiva quan va assistir a Roma al Congrés de “Família i Vida”. Com sempre, per a l'exposició de la xerrada ens projectà els apartats més importants, amb lo qual és més amena i entenedora.

Contemplem en la vellesa uns continguts. 1) Encara som a temps de tornar a l'essencial. 2) Un més en la fila? Ha d'ocupar el lloc que li correspon en la societat. 3) Renéixer de nou. La vellesa una nova manera de viure l'ecclesialitat. 4) I ara què...? Assumir i viure la fragilitat i la vulnerabilitat. 5) També a la tardor floreixen els ametllers. El nou “kairós” de la gent gran. Tot seguit, Mn. Bajo desenvolupà cada un d'aquests punts.

Prejudicis que es constaten en aquesta edat de la persona

Aïllament social i soledat.

Falta de projecte vital.

Anti-percepció.

En finalitzar, la Sra. Cristina Araujo va agrair molt les tres xerrades que cada curs ens fa i entre altres coses ens digué que en aquesta etapa de la vida hem de tenir uns objectius i començar cada dia amb noves il·lusions. I acabo amb unes paraules de l'himne de Vida Creixent: “La caritat que és fruit de l'Evangeli, la volem viure amb el cor a la mà, i no volem que l'egoisme enteli la nostra alegria de compartir el bon pa. I aquesta alegria ningú ens la prendrà”. *Maria Joana Querol Beltrán*

Confirmacions a St. Pere apòstol, Benicarló

El divendres dia 19 de maig, abans de tancar la capella del Cristo per a començar les obres, 21 joves van ser confirmats per Mn. Jose Luis Arín, administrador diocesà. Moltes gràcies al cor interparroquial, als catequistes i a les famílies per confiar en la parròquia. Esperem que l'Esperit Sant entri en el seu cor i sentin com Ell els acompanya en tota la seua vida. Que el Cristo del Mar els acompanye i els ajude a saber viure la fe en la gran família de l'Església. *Mossens i Catequistes de la Parròquia de Benicarló.*

Confirmacions d'adults a la Catedral

El dissabte 27 de maig, Vigília de Pentecosta, va tenir lloc a la Catedral l'administració extraordinària de la Confirmació pels adults que han passat ja l'edat habitual del sagrament als 15/16 anys.

Com tots els anys la Delegació Diocesana del Catecumenat havia convidat els Rectors amb candidats per la recepció del sagrament del Do de l'Esperit Sant que completa la Iniciació Cristiana.

Aquesta recepció en edat adulta està inicialment prevista pels qui desitgen exercir la missió de padrins o volen celebrar el propi Matrimoni amb dignitat i coherència.

El M.I. Pascual Centelles, Delegat Diocesà del Catecumenat, coordina la preparació d'aquests set joves-adults, garantint almenys cinc Catequesis bàsiques en les seves Parròquies.

En la homilia l'Administrador Diocesà en Seu Vacant, Il·lm. José-Luis Arín Roig, remarcà la profunda necessitat de viure a l'escolta de l'Esperit per esdevenir veritablement seguidors de Jesucrist. *José-Luis Arin Roig / Administrador Diocesà en Seu Vacant*

Restauració Capella Cristo del Mar, Benicarló

Ja està tot a punt per començar les obres de la Capella del Cristo. La restauració de l'edifici s'emmarca en els actes commemoratius del centenari del temple. Als salons parroquials, s'ha habilitat un espai per acollir el culte durant el temps que duren les labors de renovació. A més, la imatge del Santíssim Crist de la Mar s'ha traslladat per procedir a la seua restauració. *Consell d'economia i Obres de la parròquia de St. Pere*

Reptes, Dificultats i Esperances

Convidat per l'Administrador Diocesà en Seu Vacant, el dilluns 5 de juny l'Arquebisbe de Tarragona -Mons. Joan Planellas- compartí al Seminari una Jornada Sacerdotal amb els preveres i diaques tortosins organitzada per la Delegació del Clergat.

Després de la pregària de l'Hora Menor de Tèrcia, amb llenguatge teològic i cordial l'Arquebisbe Joan exposà estructuradament la seva conferència en tres grans parts.

La primera part la centrà en el gran desig: Que l'Esperit rejoyeneixi l'Església que peregrina a Tortosa. Notant que *abans de res ens cal una conversió personal*, perquè la nostra espiritualitat sacerdotal tingui tremp missioner, ens avisà dels perills que poden malmetre l'espiritualitat sacerdotal: la pesantor d'esperit, la insatisfacció generalitzada o l'amargura, l'aigüalliment de la pregària, la mundanitat espiritual.. Per aconseguir que l'Esperit rejoyeneixi la nostra espiritualitat, ens cal intensificar la intimitat amb el Senyor imitant sant Joan d'Àvila *home de pregària, d'Eucaristia i d'evangelització*. La presència del prevere enmig del poble és un quasi-sagrament.

En la segona part subratllà els temes més destacats en l'experiència sinodal viscuda a la llum dels resums de tots els Bisbats amb Seu a Catalunya, i més concretament a Tortosa. Destacant que *ens cal aprendre sinodalitat per anar impregnant la vida de l'Església de sinodalitat*. Citant el bisbe Agustí Cortés, notà un punt que als resums d'aportacions dels fidels no acaba de sortir: la *manca de vocacions a tot nivell*.

A la tercera part proposà tres preferències i un dodecàleg pel treball concret en les estructures eclesials. D'entre les preferències insistí en la *creació de comunitats cristianes* i en el dodecàleg subratllà el *tenir cura especial per l'Assemblea litúrgica dominical* així com de la *pietat popular*.

En la homilia de la concelebració eucarística l'Arquebisbe Metropolità ens animà a configurar-nos al Crist, Gran Sacerdot per sempre, a imitació de sant Joan d'Àvila.

La taula compartida s'allargà amigablement per completar així una Jornada Sacerdotal més que entranyable. *Administrador Diocesà en Seu Vacant*

Presentació de la Memòria Social, any 2022

Càritas Diocesana de Tortosa presenta als mitjans de comunicació la Memòria Social corresponent a l'any 2022.

En un acte presidit per l'Administrador Diocesà, Il·lm. Mn. José Luís Arín Roig, i amb l'assistència del Director de Càritas Diocesana de Tortosa, Dídac Rodríguez i el Secretari General Agustí Adell, han exposat els aspectes més importants de l'activitat desenvolupada per aquesta institució al llarg del passat any 2022.

Sota el títol "TU HI TENS MOLT A VEURE", us fem arribar un resum del què ha estat el treball de Càritas Diocesana de Tortosa al llarg de l'any 2022.

“Aquest no és el temps de la indiferència perquè tothom està patint i no és el temps de l’egoisme perquè el desafiament que afrontem ens uneix a tots i no fa excepció de ningú”, aquestes paraules del missatge pasqual del papa Francesc (2020), ens porten a reflexionar sobre la necessària solidaritat cap als més vulnerables de la nostra societat.

En aquest any 2022, Càritas Diocesana de Tortosa ha prestat 62.249 serveis personals a un total de 9.582 persones, integrants de les 3.885 famílies que són ateses pels equips locals de les 35 Càritas establertes al conjunt de la diòcesi. S’ha incrementat un 5,11% el nombre de famílies ateses respecte l’any 2021.

Càritas és l’expressió de l’amor preferencial de la comunitat cristiana pels pobres. Som Església, no una organització de l’Església.

Càritas Diocesana de Tortosa estem presents al 85% de les poblacions de més de 1.000 habitants de la nostra diòcesi.

A nivell supradiocesà ens coordinem amb Càritas Catalunya, Càritas Comunitat Valenciana i Càritas Espanyola. Mitjançant aquesta última, estem presents en Càritas Europa i Càritas Internationalis, arribant així a més de 198 països. *Càritas Diocesana de Tortosa*

Visita restauració Santíssim Crist del Mar, Benicarló

Divendres dia 9 de juny, una petita comitiva de les parròquies de Benicarló va fer una visita a València per veure com anava la restauració de la imatge del Santíssim Crist de la Mar.

En arribar als locals de *GAIA, centro de estudios de arte y restauración*, ens esperaven: Concha Ridaura, actual inspectora de patrimoni de la Generalitat, i Arturo Zaragozá, que ho va ser anteriorment, juntament amb l’equip que dirigeix el centre i les dos restauradores que estaven treballant amb la imatge. Van insistir molt en la bellesa i qualitat de la imatge, així com en la important degradació que havia sofert a llarg de 83 anys. En 4-6 setmanes podrem tindre la imatge altra vegada a Benicarló, i es van comprometre a fer-nos una xerrada per parlar-nos del treball que hauran fet. *Consell Economia i Obres st. Pere*

Confirmacions a Jesús

Feia goig de veure l’església de Jesús, gran com és, plena de gom a gom un divendres la nit. El 26 de maig de 2023 l’Il·lm. Sr. José Luis Arín, Administrador Diocesà va administrar el sagrament de la Confirmació a 7 nois i 8 noies de la Parròquia.

Vàrem llegir el passatge de les benaurances i el Sr. Administrador va fer una aplicació de les benaurances als nois i noies invitant-los a ser feliços amb l’esperit de les benaurances.

Va finalitzar la celebració amb un cant d’acció de gràcies *Mn. Paco Vives*

Dedicació a la Catedral

El dijous 8 de juny, commemoració del 426 aniversari de la Dedicació de la Catedral de Tortosa a mans del bisbe Gaspar Punter l’any 1597, el Capítol Catedral celebrà la corresponent Eucaristia d’acció de gràcies, presidida pel seu Degà i concelebrada per un bon nombre de Capitulars així com també alguns preveres que s’hi van unir perquè la Missa era també en sufragi del M.I. Francisco Bou, Canonge emèrit que havia mort el divendres anterior celebrant-se la Missa Exequial al seu poble, Cabanes, el dissabte 3. Per aquest motiu hi assistien a la Catedral els germans i neboda de mossèn Bou.

En la homilia el Degà del Capítol convidà a donar-li gràcies a Déu per tots els favors amb què el Senyor ha vingut vessant les seves gràcies en aquesta Església Mare de la Seu tortosina per intercessió de la Mare de Déu de l’Estrella. *José-Luis Arin Roig / Administrador Diocesà en Seu Vacant*

Confirmacions a la parròquia de Sant Blai de Tortosa

El divendres, 9 de juny, a la parròquia de Sant Blai, van rebre el sagrament de la Confirmació nou nois i una noia. Va presidir la celebració l'Il·lm. José Luis Arín, Administrador Diocesà i van concelebrar Mn. Josep Mª Membrado, Rector de la parròquia i Mn. Rafel Prades.

La Gna. de la Consolació, Victoria Nácher, catequista de Confirmació, presentà a l'Administrador Diocesà, als concelebrants i a tota la comunitat, els confirmands.

L'Administrador Diocesà en l'homilia digué: *La bona voluntat és necessària, però insuficient. Necessitem la força de Déu. Aquesta força és un regal i tot regal primer l'hem d'acceptar i rebre, l'hem d'agrair i finalment hem de fer-ne bon ús. Qui us ha fet el regal és el Senyor i els receptora sou vosaltres. Es tracta de passar del somni al compromís i per a fer aquest pas necessitem l'ajuda de Déu. Si de debò rebeu l'Esperit Sant dins vostre, s'ha de notar.*

Tot seguit, la Renovació de les promeses del Baptisme i la Imposició de les mans. Després la Crismació.

Després de l'acció de gràcies de la comunió, Mn. Josep Mª Membrado digué unes paraules d'agraïment. En primer lloc a l'Administrador Diocesà, a Mn. Rafel per l'ajuda que rep la parròquia, al cor que va acompanyar amb els seus cants i a la gna. Victòria i els hi feu un petit obsequi d'una creu perquè recordessin el dia de la seva confirmació. *Maria Joana Querol Beltrán*

Assemblea General de Càritas Diocesana de Tortosa

Càritas Diocesana de Tortosa ha celebrat aquest passat dissabte la seva assemblea general ordinària.

Presidida per l'Administrador Diocesà Il·lm. Mn. José Luis Arín, i amb la presència del Director diocesà Dídac Rodríguez i del Secretari General Agustí Adell, entre altres membres de l'equip directiu, s'ha tractat amb especial atenció el punt de l'ordre del dia referent a la presentació de la Memòria Social i Econòmica corresponent a l'exercici 2022. Després de l'aprovació d'aquest punt, s'han tractat altres temes que afecten a l'estratègia de futur de l'entitat.

En aquest sentit s'han debatut qüestions com ara: l'estat d'implementació del sistema de Compliment Normatiu (Compliance Legal); la reorganització de funcions i missió dels tècnics d'acompanyament al territori, la situació actual sobre el programa FEAD FSE+ (aliments de la Unió Europea), així com diferents qüestions que afecten el funcionament i bones pràctiques de tots els equips locals que conformen la Càritas Diocesana de Tortosa.

Com és natural s'ha posat especial èmfasi en la campanya de Corpus Christi d'aquest any 2023 que s'ha iniciat recentment i que s'estendrà al llarg de tot el mes de juny. Setmanes en què podem mostrar la solidaritat necessària cap a les persones més vulnerables de la nostra societat. Recordem que en aquest passat any 2022, Càritas Diocesana de Tortosa ha prestat més de 62.000 serveis a les prop de 10.000 persones que han atès els 35 equips locals de la institució. *Càritas Diocesana de Tortosa*

El Moviment Vida Creixent de la Diòcesi de Tortosa, Celebra l'última trobada del curs

El dissabte, 10 de juny, ens vam aplegar a la Catedral un grup de Vida Creixent per celebrar l'última reunió del curs, presidits per la coordinadora diocesana Sra. Encarna Gisbert Abellana i pel consiliari diocesà Mn. Joan Bajo Llauredó. Després de la pregària, Mn. Bajo inicià la seua xerrada fent una petita radiografia del nostre moviment cristià estès arreu. Es constata una petita davallada en el nombre de membres, el qual podem atribuir-ho a tres factors: a) L'envelliment de la gent que contribueix a que alguns ja no puguin assistir als diferents actes que es fan; b) La pandèmia; c) A causa de la pandèmia, alguns membres han estat traspassats a la Casa del Pare.

El Papa Francesc és un gran aliat de Vida Creixent. En alguns dels seus escrits i documents surt el tema de les persones grans: "El Magisteri del Papa Francesc i la gent gran" i parla sovint de la gent gran com a fruit de saviesa i com a nexa intergeneracional, així com remarca també el Sant

Pare, la importància d'aquesta etapa en la societat i en l'Església. A finals de gener es va celebrar a Roma un Congrés Internacional sobre la gent gran. Mn. Bajo ens comentà alguns trets del llibre "Renéixer, una nova oportunitat per a la gent gran" del qual ell és l'autor. El temari per al proper curs de Vida Creixent serà: "Alianza entre generaciones" Un projecte per viure en plenitud, editat per la Comisión Permanente de Vida Ascendente i Vida Creixent. Com sempre s'edita en castellà i en català.

En l'apartat del diàleg, ens comunicà Mn. Joan Bajo que el 24 de maig fou elegit nou Consiliari Interdiocesà de Vida Creixent de les diòcesis de Catalunya i les Illes, substituint el qui hem tingut fins ara, Mn. Xavier Morató de Barcelona. Enhorabona, Mn. Bajo.

L'Eucaristia es celebrà a la Capella de la Mare de Déu de la Cinta per celebrar l'Eucaristia.

Vam pregar pel Moviment Vida Creixent per a que la gent que el formem compleixi amb fidelitat la voluntat de Déu en el capvespre de la nostra vida.

Després vam compartir tots un dinar de germanor acabant amb l'himne de Vida Creixent.
Maria Joana Querol Beltrán

Solemnitat de Corpus a la Catedral

També enguany les Parròquies de la ciutat de Tortosa van coordinar els horaris habituals de Missa en diumenge perquè el màxim nombre possible de feligresos s'apleguessin a les 11:30 h a la Catedral en la solemne Missa del Corpus. Presidits per l'Administrador Diocesà en Seu Vacant, concelebrant els M.I. Membrado i Centelles, i el M.I. Cardona a l'orgue, amb assistència de l'Alcaldesa i Regidors del Consistori Municipal, així com un bon grup de xiquets/es que els darrers diumenges han rebut la Primera Comunió a les Parròquies de la ciutat, es va viure amb solemnitat *el Memorial de la Passió i Resurrecció del Senyor*.

En la homilia el Celebrant començà donant preferència al missatge pels nous incorporats a la Taula de l'Eucaristia animant-los a seguir creixent en l'amistat amb Jesús i recordant-los que rebre Jesús en la Comunió és la màxima expressió d'aquesta amistat.

Després comentà l'afirmació del Catecisme on es professa que *en l'Eucaristia es troba a la vegada la plenitud de l'acció amb què Déu santifica el món i del culte que els homes en l'Esperit Sant reten al Crist i, per Ell, al Pare*, insistint en la centralitat de l'Eucaristia com a *font i cim de la vida cristiana*.

La col·lecta especial a favor de Càritas completà el sentit del Corpus amb el lema d'enguany: *"Som oportunitat. Som esperança"*.

A la Processó, sortint de la Catedral per la Porta de l'Olivera i entrant per la façana principal, vam acompanyar el Santíssim Sagrament fins la Plaça de l'Ajuntament on vam celebrar la *statio* amb proclamació de l'Evangelí i Benedicció a tota la Ciutat. Breument l'Administrador Diocesà en Seu Vacant remarcà la profunda simbologia dels gest d'acompanyar el Senyor pels carrers. *José-Luis Arin Roig / Administrador Diocesà en Seu Vacant*

Mª Rosa Molas ;Una mujer feliz!

Así comentaba el Evangelio de las bienaventuranzas en su homilía, el P. José, que presidió la solemne Eucaristía celebrada el lunes 12 en la iglesia de la Casa madre de las Hermanas de la Consolación. ¡Es la fiesta de la Madre! como decimos todos, es la fiesta de la Familia Consolación, acompañada por sacerdotes amigos y hermanos, así como representantes del *santo pueblo fiel* de Dios: ancianos, niños, jóvenes, matrimonios, funcionarios, familiares, exalumnos... Se hicieron presentes también el alcalde de Jesús: don Victor y la regidora de cultura Sra. Susana demostrando una vez más gratitud por la presencia centenaria de las hijas de Mª Rosa Molas en la zona, en la cuna y fuente de la Congregación extendida hoy por varios países del mundo. Durante la Eucaristía se presentaron los logotipos de los Capítulos provinciales recientemente realizados en distintos puntos de la geografía congregacional: Mozambique, Córdoba de Argentina, Madrid, Caracas y Filipinas, pidiendo por el Capítulo general que se realizará en Roma del 14 de noviembre al 14 de diciembre.

La Madre general: Antonia Munuera, dirigí unas palabras de agradecimiento, invitándonos con el salmista a *alabar al Señor y no olvidar nunca sus abundantes beneficios*.

La tumba de la Madre es visitada con devoción, allí oramos todos, allí invocamos su intercesión por las necesidades de la humanidad toda, y sentimos que su presencia sigue viva hoy entre nosotros.

Finalmente se ofreció un refrigerio a todos los participantes, el que compartimos con sencillez y alegría en el claustro interior de la casa. *Hna. Loreto Navarrete*

Tridu en honor del Sagrat Cor de Jesús

Com cada any l'Apostolat de l'Oració organitzà un Tridu en honor del Sagrat Cor de Jesús. Va tenir lloc a la parròquia de Sant Blai els dies 14,15,16 de juny. A les 18 hores Adoració al Santíssim. A continuació el rès del Rosari. Després de la benedicció amb el Santíssim, l'Eucaristia. Presidí el Tridu mossèn Josep Ma Membrado. Els cants a càrrec del Sr. Toni Perulles.

Primer dia: 2a Co 3,4-11, Sl 98, Ev. Mt 5,17-19

L'Adoració al Santíssim va versar sobre l'Amor de Déu. Estones de silenci, breus cants, i comentaris de paraules d'Evangeli.

A l'homilia ens digué Mossèn Membrado:

Avui hem començat el Tridu al Sagrat Cor de Jesús per preparar-nos per aquesta Solemnitat, que se celebra el divendres després del Corpus. El Sagrat Cor de Jesús és una advocació que està molt arrelada al poble cristià.

El cor és un signe de l'amor, de proximitat humana, de posar-se al pit de l'altre. I en un món com ell nostre, ple de duresa i de desinterès pels altres, mirar Jesús i parlar del seu Cor sempre ens anirà bé.

Segon dia: 2a Co 3, 1.3.6, Sl 84 Ev: Mt 11,28-30

L'adoració al Santíssim: avui com cada dijous, ha estat per demanar al Senyor vocacions sacerdotals i per la santedat dels sacerdots. Silenci, cants i petits comentaris de l'evangeli sobre la crida, l'Eucaristia i el servei.

Mossèn Membrado ens digué, en l'homilia que en l'Església Catòlica el Sagrat Cor és la devoció referida al Cor de Jesucrist com a símbol de l'amor diví.

3er dia: Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. 1a: Dt 7,6-11, Sl 102, 2a: 1Jn 4,7-16; Evangeli Mt 11, 25-30

Com cada dia començà amb l'Adoració Eucarística.

Mossèn Josep M^a ens digué a l'homilia: La primera lectura d'avui ens situa en l'Aliança d'amor entre Déu i el seu poble elegit: el poble es comprometrà a reconèixer a Déu com el seu Senyor i el Senyor cuidarà d'ell. Però el poble no va complir. Com Déu és fidel, va mantenir la seua paraula i sempre va estar disposat a perdonar.

A l'evangeli Jesús ens diu que ell és mansuet i humil de cor, que en ell podem descansar, és l'amic íntim en qui sabem que sempre podem confiar. El seu amor és gratuït i incondicional.

Que l'Eucaristia d'avui ens apropi de veritat a Jesús, que és la font de tot l'amor i que ens convida a estimar-lo i a estimar els germans.

Es va acabar la celebració cantant: "Ven Corazón Sagrado, de nuestro Redentor..." *Maria Eva Morelló Culubret*

Noces d'Or Sacerdotals de l'Administrador Diocesà

Més de tres-cents feligresos omplíem el dissabte 17 el Temple parroquial de la *Mare de Déu dels Dolors* a Tortosa acompanyant el nostre Sr Rector que just aquell dia fa 50 anys era ordenat prevere a la Catedral pel llavors bisbe de Tortosa, D. Ricardo. Una comissió sorgida del Consell Parroquial havíem preparat, tant la Celebració eucarística com el refrigeri posterior, seguint la seva consigna: Vull donar gràcies a Déu per l'immens regal dels meus 50 anys de Vida Sacerdotal, acompanyat pels qui m'han fet costat a les Parròquies on he servit.

Presidits per mossèn José-Luis, concelebrant-hi 6 preveres més, amb la seva família en primera fila, la Comunitat parroquial dels Dolors ens vam veure joiosament acompanyats per

“quintos” seus benicarlandos (molts d’ells companys al col·legi *La Salle*), condeixebles de curs al Seminari de Tortosa als anys -60, cuinera i monitors dels campaments parroquials d’Alcanar als anys-70, molts col·laboradors parroquials d’El Perelló que van formar part activa en els treballs del Sínode Diocesà i grup de joves del què en va ser Consiliari al Moviment Diocesà als anys-80, membres de l’Agrupació “*Montsianell*” i catequistes de la Parròquia *Sagrat Cor* d’Amposta als anys 80-90, molts fidels tant de les Parròquies *Sant Blai* i del *Sant Crist de la Catedral* amb membres de la Reial Arxiconfraria i de la Cort d’Honor de la *Mare de Déu de la Cinta* (de què també en va ser Prior). I sobretot la Comunitat parroquial dels Dolors que compartíem amb el nostre Rector la joia d’aquestes Noces d’Or.

En la homilia, profunda com sempre i molt sentida, José-Luis ens va dir que els Salms - models de pregària- ens ensenyen i animen a donar gràcies a Déu per la seva presència diària a la nostra vida convidant els altres a unir-se a la nostra acció de gràcies particular.

Les pregàries dels fidels foren llegides per representants de les diverses Parròquies on mossèn José-Luis ha exercit. Els cants dirigits pels germans Caballol van animar la pregària dels assistents.

En acabar l’Eucaristia, se li va fer lliurament a mossèn Arin d’un preciós calze amb motiu de les seves Noces d’Or Sacerdotals que ell va agrair profundament recordant que, tal com va avisar, aquest calze passarà a ser de la Parròquia. Un “piscolabis” consistent ens va congregar al Centre Parroquial on vam poder compartir una llarga estona de convivència fraterna. *Comissió “Noces d’Or”*

Mons. SERGI GORDO RODRÍGUEZ. Nou bisbe de Tortosa. El dia 13 de juliol es va fer públic que el Papa Francesc va nomenar **nou bisbe de Tortosa a Mons. Sergi Gordo Rodríguez**, en l’actualitat Bisbe Auxiliar de Barcelona i Vicari General de l’Arquebisbat de Barcelona.

La presa de possessió de la Seu de Tortosa serà el dissabte 9 de setembre a les 11 del matí en la Catedral

El Sr. Bisbe electe Mons, Gordo, està il·lusionat per exercir la missió de Pastor a la nostra diòcesi.

CALENDARIO DE JORNADAS Y COLECTAS EN ESPAÑA

Aprobado en la LXXVI Asamblea Plenaria del episcopado español
celebrada del 23 al 27 de abril de 2001

- **1 de enero de 2024** (solemnidad de Santa María, Madre de Dios): JORNADA POR LA PAZ (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **6 de enero de 2024** (solemnidad de la Epifanía del Señor): COLECTA DEL CATEQUISTA NATIVO (pontificia: Congregación para la Evangelización de los Pueblos) y COLECTA DEL IEME (de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- **14 de enero de 2024** (segundo domingo del tiempo ordinario): JORNADA Y COLECTA DE LA INFANCIA MISIONERA (mundial y pontificia: OMP). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal y colecta.
- **18-25 de enero de 2024** OCTAVARIO DE ORACIÓN POR LA UNIDAD DE LOS CRISTIANOS (mundial y pontificia). El domingo que cae dentro del octavario se puede celebrar la misa con el formulario «Por la unidad de los cristianos» (cf. OGMR, 373) con las lecturas del domingo.
- **21 de enero de 2024** (tercer domingo del tiempo ordinario): DOMINGO DE LA PALABRA DE DIOS (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **2 de febrero de 2024** (fiesta de la Presentación del Señor): JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **11 de febrero de 2024** (memoria de la bienaventurada Virgen María de Lourdes): JORNADA MUNDIAL DEL ENFERMO (pontificia y dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día (aunque por utilidad pastoral, a juicio del rector de la iglesia o del sacerdote celebrante, se puede usar el formulario «Por los enfermos», cf. OGMR, 376), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **11 de febrero de 2024** (segundo domingo de febrero): COLECTA DE LA CAMPAÑA CONTRA EL HAMBRE EN EL MUNDO (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- **3 de marzo de 2024** (primer domingo de marzo): DÍA Y COLECTA DE HISPANOAMÉRICA (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **19/18 de marzo de 2024** (solemnidad de san José o domingo más próximo): DÍA Y COLECTA DEL SEMINARIO. Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **29 de marzo de 2024** (Viernes Santo): COLECTA POR LOS SANTOS LUGARES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- **8 de abril de 2024** (solemnidad trasladada de la Anunciación del Señor): JORNADA POR LA VIDA (dependiente de la CEE). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.

- **21 de abril de 2024** (Domingo IV de Pascua): JORNADA MUNDIAL DE ORACIÓN POR LAS VOCACIONES (pontificia) y JORNADA Y COLECTA DE VOCACIONES NATIVAS (pontificia: OMP). Ambas jornadas unen su celebración en este día por acuerdo de la CCXXXV Comisión Permanente de la CEE (25-26 de junio de 2015). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intenciones en la oración universal.
- **12 de mayo de 2024** (solemnidad de la Ascensión del Señor): JORNADA MUNDIAL Y COLECTA DE LAS COMUNICACIONES SOCIALES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración de los fieles, colecta.
- **19 de mayo de 2024** (solemnidad de Pentecostés): DÍA DE LA ACCIÓN CATÓLICA Y DEL APOSTOLADO SEGLAR (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **26 de mayo de 2024** (solemnidad de la Santísima Trinidad): JORNADA *PRO ORANTIBUS* (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **2 de junio de 2024** (solemnidad del Santísimo Cuerpo y Sangre de Cristo): DÍA Y COLECTA DE LA CARIDAD (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **29 de junio de 2024** (solemnidad de los santos Pedro y Pablo): COLECTA DEL ÓBOLO DE SAN PEDRO (pontificia). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- **7 de julio de 2024** (primer domingo de julio): JORNADA DE RESPONSABILIDAD EN EL TRÁFICO (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **26 de julio de 2024** (memoria de santos Joaquín y Ana): JORNADA MUNDIAL DE LOS ABUELOS Y PERSONAS MAYORES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **15 de septiembre de 2024** (tercer domingo de septiembre): JORNADA MUNDIAL DEL TURISMO (pontificia y dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **29 de septiembre de 2024** (último domingo de septiembre): JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANTE Y DEL REFUGIADO (pontificia). Celebración de la liturgia del día (por mandato o con permiso del Ordinario del lugar puede usarse el formulario «Por los prófugos y los exiliados», cf. OGMR, 373), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **20 de octubre de 2024** (penúltimo domingo de octubre): JORNADA MUNDIAL Y COLECTA POR LA EVANGELIZACIÓN DE LOS PUEBLOS (pontificia: OMP). Celebración de la liturgia del día (puede usarse el formulario «Por la evangelización de los pueblos», cf. OGMR, 373), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **10 de noviembre de 2024** (Domingo XXXII del tiempo ordinario): DÍA Y COLECTA DE LA IGLESIA DIOCESANA (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **17 de noviembre de 2024** (Domingo XXXIII del tiempo ordinario): JORNADA MUNDIAL DE LOS POBRES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **29 de diciembre de 2024** (Domingo dentro de la Octava de la Natividad del Señor, fiesta de la Sagrada Familia): JORNADA DE LA SAGRADA FAMILIA (pontificia y dependiente de la CEE). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.

Comunicat de la reunió núm. 252 de la CET

Jul. 21, 2023

Els dies 17, 18 i 19 de juliol de 2023 ha tingut lloc la reunió n. 252 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Seminari de Vic.

En primer lloc els membres de la CET han manifestat la seva cordial felicitació a **Mons. Sergi Gordo**, bisbe auxiliar de Barcelona i secretari general de la CET, pel seu nomenament pel papa Francesc com a bisbe de Tortosa, fent-la extensiva a tots els membres d'aquella diòcesi.

1.- Els bisbes han rebut les darreres informacions que els ha tramès **Mn. Carlos Bosch**, en tant que director del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), sobre la participació en la Jornada Mundial de la Joventut que se celebrarà a Lisboa a començaments del proper mes d'agost, amb l'assistència de 3.250 joves procedents de les diòcesis amb seu a Catalunya i de les Illes Balears i que ha coordinat l'esmentat Secretariat.

2.- El director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), **Mn. Joan Àguila**, i el seu ecònom, **Mn. Alberto Para**, en primer lloc han presentat la memòria d'activitats del SIC, amb un accent especial en els passos realitzats en l'elaboració de la nova proposta catequètica per a infants i les seves famílies, així com les iniciatives de formació que han impulsat; també han presentat als bisbes l'estat de comptes.

D'altra banda han compartit la reflexió que el SIC està realitzant al voltant de la institució del ministeri del catequista a les nostres diòcesis, remarcant la importància de la seva formació acadèmica, sense menystenir l'acompanyament pastoral i el discerniment vocacional que ha d'acompanyar cada un dels processos, buscant la col·laboració entre els diversos centres teològics i la tasca que li correspondria al SIC.

3.- Mn. Gustavo Riveiro d'Angelo, responsable del Departament per a la Pastoral del Turisme de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), ha compartit amb els bisbes els reptes que en el moment actual comporta la pastoral del turisme, tan important a casa nostra, com a moment de descobriment de la cultura local, però també com a moment i possibilitat evangelitzadors. També ha informat de l'itinerari amb vistes a la celebració del proper Jubileu de l'Esperança, previst per a l'any 2025.

4.- Els bisbes han rebut informació sobre les activitats i els objectius que es planteja el Secretariat Interdiocesà de Conservació i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS), a càrrec del seu director, **Mn. Josep Maria Riba**; així com de Catalunya Sacra, a càrrec del seu coordinador, el **Sr. Dani Font**.

5.- Els bisbes, a petició dels respectius bisbes responsables, han aprovat el nomenament del **Sr. Rafael Muñoz Melgar**, delegat d'ensenyament de l'arquebisbat de Tarragona, com a coordinador del Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC); i de la **Sra. Montserrat Puigdellívol Manzano**, directora del secretariat d'ecumenisme de l'arquebisbat de Barcelona, com a coordinadora de la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses de Catalunya.

6.- D'altra banda s'ha treballat en la revisió dels Estatuts de la CET; s'ha continuat la reflexió per a l'edició de *L'Església catòlica a Catalunya, Memòria 2022*; s'han compartit informacions sobre la celebració de la primera sessió del Sínode dels Bisbes prevista per al mes d'octubre vinent, així com del pelegrinatge a Roma amb motiu dels 800 anys de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat; finalment s'ha fixat el calendari per a les properes reunions de la CET.

7.- El darrer dia ha estat dedicat a la visita a l'illa episcopal de la ciutat de Vic: el Museu Episcopal, amb l'exposició temporal "Bèsties"; la Catedral, amb les obres de renovació que s'hi estan realitzant i les pintures de Josep Maria Sert que es van salvar de la destrucció del temple els anys trenta del segle passat; la Biblioteca i l'Arxiu episcopal.

Nota de premsa en relació al posicionament dels Bisbes en el tema de l'amnistia

Set. 29, 2023

Davant les declaracions del Secretari General i Portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola que, sobre les negociacions polítiques en el procés d'investidura d'un nou president del Govern espanyol, va fer després de la darrera reunió de la Comissió Permanent i que avui són recollides per la majoria de mitjans, els Bisbes amb seu a Catalunya manifestem el següent:

El Secretari General de la Conferència Episcopal Espanyola, Mons. César Garcia Magán, en les seves declaracions, es va centrar sobretot en una valoració jurídica personal del tema que —segons ell— no implicava ni negar ni recolzar l'amnistia. A més, explícitament va dir que el president en funcions Sr. Pedro Sánchez, encara no havia posat sobre la taula el tema, cosa que realment es correspon, a hores d'ara, a la realitat.

L'Església sempre es guia per afavorir la igualtat, la cordialitat, el diàleg i el treball per fer una societat nova i bona. Atiar el partidisme o alabar una determinada posició no és ni bo ni, malauradament, nou. Per això, els bisbes, pastors d'una Església que és sortosament plural hem de mantenir una neutralitat edificant i respectuosa, neutralitat que només podem trencar quan es lesiona el dret a la dignitat de l'ésser humà, centre de tota la Doctrina Social de l'Església.

El papa designa al arzobispo de Madrid, Mons. José Cobo, nuevo cardenal

El papa Francisco ha anunciado este domingo, al concluir el rezo del [Ángelus](#), la celebración, el próximo 30 de septiembre, de un Consistorio para la creación de nuevos cardenales. Entre ellos será creado cardenal el arzobispo de [Madrid, Mons. José Cobo Cano](#).

También serán creados cardenales otros dos españoles: Mons. Francisco Javier Bustillo O.F.M. Conv, que nació el 23 de noviembre de 1968 en Pamplona, obispo de Ajaccio (Córcega) desde 2021. Y Ángel Fernández Artime, que nació el 21 agosto 1960 en Gozón-Luanco (Asturias), rector mayor de los Salesianos desde 2014.

Mons. Cobo, arzobispo de Madrid

Mons. José Cobo Cano nació en Sabiote ([Jaén](#)) el 20 de septiembre de 1965. Se licenció en Derecho por la [Universidad Complutense de Madrid](#) en 1988 y este mismo año entró en el [seminario conciliar de La Inmaculada y San Dámaso](#), en Madrid, donde realizó los estudios eclesiásticos de Teología. Fue ordenado sacerdote el 23 de abril de 1994 en Madrid. Entre 1994 y 1996 cursó los estudios de Moral en el Instituto Redentorista de Ciencias Morales de la [Universidad Pontificia de Comillas](#).

El 29 de diciembre de 2017 se hacía público su nombramiento como obispo auxiliar de Madrid, asignándole la sede titular de Beata (Baeza, Biatien-sis), que tenía como metropolitana a [Sevilla](#). Recibió la ordenación episcopal el 17 de febrero de 2018.

El pasado 12 de junio se hacía público su nombramiento como arzobispo de Madrid. Ayer, sábado 8 de julio, inició su ministerio episcopal como arzobispo de esta sede.

En la Conferencia Episcopal Española es [miembro de la Comisión Ejecutiva](#).

Nuevos cardenales

Estos son los nombres de los nuevos Cardenales en el consistorio del 30 de septiembre:

S. E. Mons. Robert Francis PREVOST, O.S.A., Prefecto del Dicasterio para los Obispos
S.E. Mons. Claudio GUGEROTTI, Prefecto del Dicasterio para las Iglesias Orientales
S. E. Mons. Víctor Manuel FERNÁNDEZ, Prefecto del Dicasterio para la Doctrina de la Fe
S. E. Mons. Emil Paul TSCHERRIG, Nuncio Apostólico
S. E. Mons. Christophe Louis Yves Georges PIERRE, Nuncio Apostólico
S. E. Mons. Pierbattista PIZZABALLA, Patriarca Latino de Jerusalén
S. E. Mons. Stephen BRISLIN, Arzobispo de Ciudad del Cabo (Kaaftstad)
S. E. Mons. Ángel Sixto ROSSI, S.J., Arzobispo de Córdoba
S. E. Mons. Luis José RUEDA APARICIO, Arzobispo de Bogotá
S. E. Mons. Grzegorz RYŚ, Arzobispo de Łódź,
S. E. Mons. Stephen Ameyu Martin MULLA, Arzobispo de Yuba
S. E. Mons. José COBO CANO, Arzobispo de Madrid
S. E. Mons. Protase RUGAMBWA, Arzobispo coadjutor de Tabora
S. E. Mons. Sebastian FRANCIS, Obispo de Penang
S. E. Mons. Stephen CHOW SAU-YAN, S.J., Obispo di Hong Kong
S. E. Mons. François-Xavier BUSTILLO, O.F.M. Conv., Obispo de Ajaccio
S. E. Mons. Américo Manuel ALVES AGUIAR, Obispo auxiliar de Lisboa
Rvdo. Ángel FERNÁNDEZ ARTIME, s.d.b., Rector mayor de los salesianos

Además, Junto a ellos, el Papa ha informado que «unirá a los miembros del Colegio Cardenalicio dos arzobispos y un religioso que se han distinguido por su servicio a la Iglesia»:

S.E. Monseñor Agostino MARCHETTO, Nuncio Apostólico.

S.E. Mons. Diego Rafael PADRÓN SÁNCHEZ, Arzobispo Emérito de Cumaná.

R. P. Luis Pascual DRI, OFM Cap., confesor en el Santuario de Nuestra Señora de Pompeya, Buenos Aires.

Mons. Sergi Gordo ha sido nombrado obispo de Tortosa

La Santa Sede ha hecho público, a las 12.00 h. de hoy, jueves 13 de julio, que el papa Francisco ha nombrado obispo de [Tortosa](#) a [Mons. Sergi Gordo Rodríguez](#), actualmente obispo auxiliar de [Barcelona](#). Así lo ha comunicado la [Nunciatura Apostólica](#) a la Conferencia Episcopal Española. La diócesis de Tortosa está vacante tras el traslado de [Mons. Enrique Benavent Vidal](#) como arzobispo de [Valencia](#). Desde el 12 de diciembre de 2022 está al frente, como [administrador diocesano, el sacerdote José Luis Arín Roig](#).

Mons. Sergi Gordo, obispo auxiliar de Barcelona desde 2017

Sergi Gordo Rodríguez nació en Barcelona el 23 de marzo de 1967. A los 14 años ingresó en el seminario menor. Pasó después al seminario mayor, donde cursó los estudios eclesiásticos de Filosofía y Teología. Obtuvo el bachiller en Teología en la Facultad de Teología de Cataluña. Fue ordenado sacerdote el 14 de junio de 1992. Es licenciado en Filosofía por la Universidad Ramon Llull de Barcelona (1994), donde también cursó el bienio de doctorado en Filosofía. De 2001 al 2004 amplió estudios en Lengua y Filosofía en Múnich.

El 19 de junio de 2017 se hizo público su nombramiento como obispo auxiliar de Barcelona. Recibió la ordenación episcopal el 9 de septiembre del mismo año.

En la Conferencia Episcopal Española es miembro de la [Comisión Episcopal para los Laicos, Familia y Vida](#).

Juan Bautista Jovaní Casanova, diaca permanent

Havia nascut a Morella el 2 de gener 1949, fill de Cristóbal Jovaní Grau i Benilde Casanova Domingo. El curs 1962-63 ingressà al Seminari Menor de Tortosa on cursà estudis eclesiàstics fins a 2on de Filosofia. Posteriorment, per raons laborals, es traslladà a Benicarló on s'incorporà de ple a la vida social i eclesial.

El 14 de setembre 1974, a la Parròquia Sant Bartomeu, va contreure Matrimoni amb Mª Carmen Tena Esteller. Ben aviat, amb altres matrimonis joves de Benicarló, es van incorporar als "Equips Matrimonials de la Mare de Déu" (EMD) fundats pel Pare Henri Caffarel amb mossèn Juan-Francisco Amela com a Consiliari.

Inaugurant-se a l'octubre 1993 l'Institut Diocesà de Teologia, amb Seu al Seminari de Tortosa, Juan-Bautista va ser un dels primers alumnes destacant sempre per la serietat en els seus estudis.

El seu compromís laical el va moure a involucrar-se amb tota l'ànima en l'acció pastoral de Benicarló i, a través dels E.M.D., en la Pastoral Familiar de tota la Diòcesi.

Animat pel bisbe Javier Salinas, i després de seriosa preparació, el 21 gener 2012 a la Catedral va rebre el Ministeri de l'Orde Diaconal amb l'encàrrec específic de col·laborar a la Pastoral de tot Benicarló, especialment de la Pastoral Matrimonial Interparroquial.

Del 2012 al 2014 formà part del Servei Diocesà de Catecumenat dins la Delegació de Catequesi.

Des del 27 setembre 2013, per designació del bisbe Enrique, era membre del Consell Pastoral Diocesà per la Delegació de Pastoral Familiar.

Per designació del bisbe Benavent, era membre del Comitè Sinodal Diocesà que ha animat la implicació de molts Grups Sinodals arreu la Diòcesi oferint-los materials per a les Reunions.

Dins els "Equips Matrimonials de la Mare de Déu" (EMD), Moviment d'espiritualitat de matrimonis compromesos, era el Consiliari Regional de Catalunya i Balears acompanyant el matrimoni Doménech-Signes, que són els Responsables..

Una malaltia greu el va posar a prova els darrers temps de la seva vida i finalment va morir el 4 d'agost 2023. La seva Missa Exequial, presidida per l'Administrador Diocesà en Seu Vacant, es va celebrar el diumenge 6 a la Parròquia Sant Bartomeu amb molts preveres i diaques concelebrants així com nombrosos feligresos tant de les tres Parròquies de Benicarló com familiars seus vinguts del seu poble natal, Morella, així com de Mataró. Acabada l'Eucaristia el matrimoni Responsable dels EMD a Catalunya i Balears van fer una ressenya de seu Consiliari Juan Bautista.

Amb el cant de l'himne al Crist del Mar s'acomiadà l'Assemblea eucarística.

Descansi en la pau de Senyor aquest Diaca Permanent que ho fou plenament.

Seu Vacant / Administrador diocesà

<i>Paraules de vida</i>	171
- L'amor de Déu es bàsic i prioritari.....	171
- Us enalteixo, Pare.....	172
- Convidats a ser terra bona	173
- No et deixis vèncer pel Maligne.....	174
- Doneu-me, Senyor, un cor per escoltar	175
- El amor a Dios es básico y prioritario	176
- Os enaltezco, Padre	177
- Llamados a ser tierra buena.....	178
- No te dejes vencer por el Mal.....	179
- Dame, Señor, un corazón para escuchar.....	180

<i>Cartes al clergat de la diòcesi de Tortosa</i>	181
- De 7 de juliol de 2023	181
- De 21 d'agost de 2023.....	182

Excm. i Rvdm. Sr. Sergi Gordo Rodríguez

<i>Bisbe electe de Tortosa</i>	184
--------------------------------------	-----

Crònica diocesana

Recull de notícies publicades al setmanari "Vida diocesana" Juliol-Agost 2023.....	188
--	-----

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Calendario de Jornadas y Colectas en España	195
---	-----

TARRACONENSE

Comunicat de la reunió núm. 252 de la CET, <i>Jul, 21, 2023</i>	197
Nota de premsa en relació amb el posicionament dels Bisbes respecte al tema de l'amnistia	198

NOTICIARI I COMUNICATS

El papa designa al arzobispo de Madrid, Mons. José Cobo Cano, nuevo cardenal	199
Mons. Sergi Gordo ha sido nombrada obispo de Tortosa.....	200

NECROLÒGICA

- Juan Bautista Jovaní Casanova, diaca permanent.....	201
---	-----